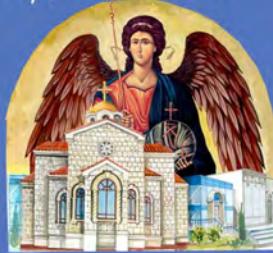

Свети Архангел Михаило

Српска Православна

Црква Банкувєр

БЕЛИ АНЂЕО

Пасха, Господња Пасха!

Господ нас је својим Вакрсењем од смрти привео животу. И где, ово Вакрсење анђели певају на небесима, видевши у лицу Господа Искупитеља светлост уговорљене славе обожене људске природе, у коју ће се, силом Његовог Вакрсења, обући сви они који истински верују у Њега и који му се из све душе прилепљују.

Слава, Господе, преславном Вакрсењу Твоме! Анђели певају и радују се са нама, предвиђајући испуњење свога хора. И нас Господе удостој да Те вакрслог славимо чистим срцем, видећи у Твоме Вакрсењу прекид трулежности која нас је изједала, сејање новог пресветлог живота и зрак будуће вечне славе, у коју си Ти као претеча већ ушао Вакрсењем нас ради. Не само људски, него ни анђелски језик није у стању да објасни неизрециву милост Твоју према нама, преславно вакрсли Господе!

Бели Анђео

Црквено-народни часопис Ц.Ш.О. Св. Арханђела Михаила
7837 Canada Way, Burnaby, BC

Редакција часописа:

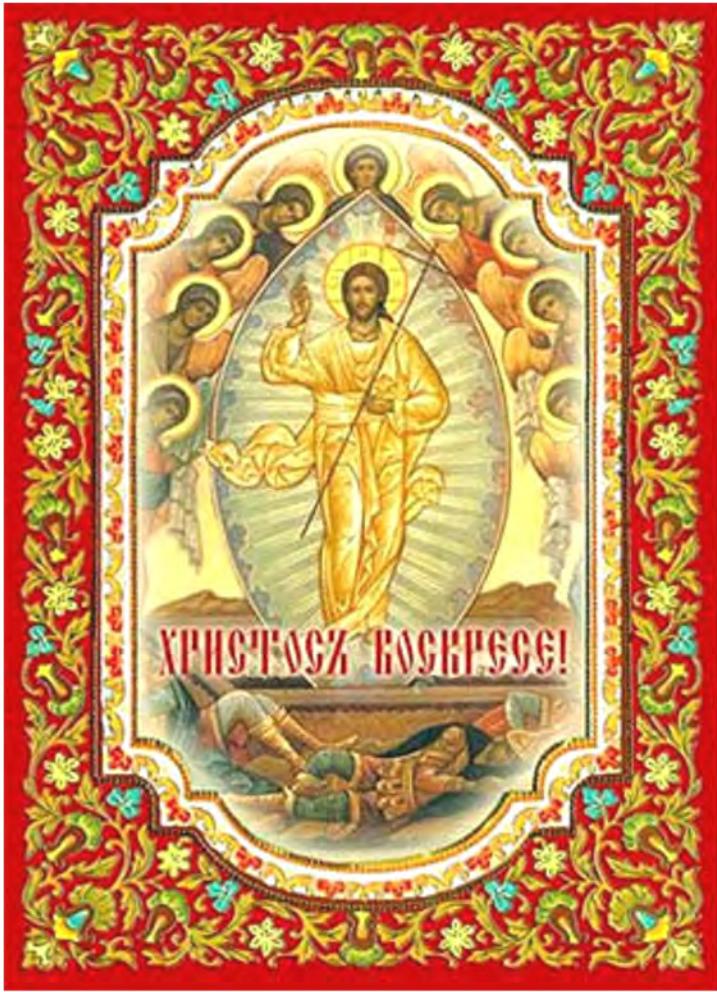
Главни и одговорни уредник: протојереј Малиша Миловановић

Дизајн корице: Ненад Штрбац

Рецензент, лектор и енглеска секција: Љиљана Тольевић

Сарадници овог броја: Љубомир и др Зорица Котур, Предраг Вуколић,
др Татјана Суботић-Брајић и Драгољуб Милићевић

Тираж: 250

СЛОВО НА ВАСКРС

Свети Григорије Богослов

Дајмо опроштај једни другима: и ја који бејах тиранисан добрым насиљем – јер то сада додајем – и ви који сте учинили добро насиље, ако ми нешто пребацујете због оклевања, које као да је боље и Богу милије од ужурбаности неких других. Јер је (некад) добро и мало одступити пред Богом, као оно Мојсије у старини и Јеремија касније (Изл. 4, 13; Јер. 1, 6), а (потом Му) спремно притрчати када позива, као Арон и Исаија (Изл. 4, 27; Јс. 6, 8), само нека обоје буде с побожношћу: оно прво због сопствене слабости, ово друго ради моћи Позивача.

2. Тајна ме је помазала (тј. позвала), пред тајном за кратко устукнух, колико да себе испитам; са тајном се опет враћам, наводећи овај благи дан (Васкрса) као покровитеља моје бојазни и слабости, да би данас Васкрсли из мртвих

(Христос) и мене обновио Духом, и обукавши ме у новог човека, даровао ме новој твари – онима који су рођени од Бога (Јн. 1,16) – као доброга васпитача (= обликоваоца) и учитеља, који добровољно са Христом и умире и вакрсава.

3. Јуче се Јагње (Божије) закла, и помазиваху се надвратнице (кровљу), и оплакиваше Египат своје првенце, и нас мимоиђе губитељ, и печат беше страшан и достојан уважавања, и заштићени смо крвљу Јагњетовом (Изл. 12, 5-14. 29-31; Петр. 1, 19).

Данас смо чисто избегли из Египта и од горкога владара фараона и од претешких началника, и ослободисмо се од блата и прављења цигала (Изл. 1, 14). И нема никога ко би нас спречавао да празнујемо Господу Богу нашем Празник Изласка, и да (га) празнујемо „не у квасцу старом – злоће и неваљалства, него у бесквасним хлебовима искрености и истине“ (1 Кор. 5. 8), не носећи са собом ништа од египатског и безбожног квасца (Изл. 12, 34).

4. Јуче се сарадише са Христом, данас се сапрослављам (с Њиме). Јуче се саумртвих (са Христом), данас саоживљавам (са Њим). Јуче се сапогребох (с Христом), данас саваскрсавам (с Њиме). Зато, доносимо плодове Ономе који је за нас пострадао и вакрсао (Рм. 7, 4; Кол. л, 6.10).

Вероватно да мислите да говорим (о плодовима): о злату или сребру, о тканинама или камењу прозирном и драгоценом, о трошној материји земљаној која доле остаје, коју увек највише поседују зли (људи) и они који робују овогемаљским стварима и козмократору (ђаволу – Јн. 14, 30). (Не, него) принесимо плод – нас саме, који смо Богу најдрагоцените и најблискије благо. Дајмо лицу (Божјем) оно што је „по слици“ (Пост. 2, 7; Рм. 8, 29; Кол. 3, 10); познајмо наше достојанство, почаствујмо Архетип (=Христа); познајмо силу Тајне и зашто је Христос умро.

5. Постанимо као Христос, јер је и Христос (постао) као ми; постанимо богови ради Њега, јер је и Он ради нас (постао) човек. Узе (на Се) оно што је лошије (тј. људску природу), да би (нам) дао оно што је боље (тј. Божанство); осиромаши, да се ми Његовим сиромаштвом обогатимо (2 Кор. 8, 9); узе обличје слуге (Фил. 2, 7), да ми слободу задобијемо (Гал. 5, 1); сиђе доле, да бисмо се ми узвисили; би кушан – да бисмо ми победили (кушача); би лишен части – да би (нас) прославио; умре – да (нас) спасе; узнесе се (на небо) – да Себи привуче оне који су лежали доле у паду греха.

Нека свако даје све, нека плодоноси све Ономе који је Себе дао у откуп и замену за нас (Мт. 20, 28). А неће дати ништа такво какав је он сам који схвата тајну (Христову) и који постаје ради Христа све оно што је Он за нас постao.

6. Плодоноси вам Он (Христос), као што видите, пастира, јер у то се нада и то жели и тражи од вас који сте (Му) под руком, Он – Пастир Добри, који душу своју полаже за овце (Јн. 10, 15), и двострукога уместо простога даје вам Себе, и чини од штапа старости – штап Духа (Светога); и додаје бездушном храму – (храм) душевни, и овом предивном и небеском – (додаје) било каквога и толицног, али Њему најдрагоценijег, створенога (изграђеног) многим знојем и трудом, а можемо рећи и достојнога тих трудова. И све своје приноси вама – о великодушности! Или да још тачније кажем: о чедољубивости! старост, младост, храм, архијереја, даваоца наслеђа, наследника, речи које сте желели; и од тих речи, не оне узлудне, и које се у ваздух расеју и које досежу само до ушију, него оне које исписује Дух (Свети) и утискује у плоче камене, то јест телесне (Јез. 36, 26; 2 Кор. 3, 2-3); (речи) које нису исписане на површини, нити се лако бришу, него су означене у дубини, не мастилом него благодаћу (2 Кор. 3, 3).

7. То вам, ето, чини овај честити Аврам патријарх, ова часна и уважена глава, ризница свих добара, образац врлине, савршенство свештенства, који данас приводи Господу добровољну жртву – јединороднога (сина, рођеног) од обећања (Божијег – Пост. 22, 2; Гал. 3, 16).

А ви плодоносите и Богу и нама (тиме) што ћете бити добро стадо (Христово), настањујући се на месту зеленила и напајајући се на води одмора (Пс. 22/23), знајући добро пастира и будући (од њега) добро познати, и следујући за њим кад (вас) зове пастирски и слободарски кроз двери, а не следујући за туђином, који улази преко ограде разбојнички и подмукло (Јн. 10, 9-15), нити слушајући туђи (=јеретички) глас, који поткрада и одводи од истине у планине и пустинje и провалије (Јез. 34, 5-6) и у места која Господ не надгледа (=не епископује), одводећи од здраве вере, оне у Оца и Сина и Светога Духа – Једно Божанство и Силу, чији глас свагда слушаху и слушаће моје овце – те заводећи речима лажним и поквареним и одвајајући од Истинитог и Првог Пастира (Христа). Од таквих да будемо далеко, као од болесне и смртоносне паше, сви ми, и

пастири и стадо, вољени на пашу и напасани, и сви да једно будемо у Христу Исусу (Јн. 17, 21; Га. 3, 28), сада и у тамошњем почивалишту, Којему слава и моћ у векове векова. Амин.

ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО – ВАСКРСЕЊЕ НА КОЈЕ СМО ПАЛИ

Свети Симеон Нови Богослов

Христос и Бог наш, пошто беше подигнут на крст, приковавши на њега грех света и окусивши смрт, сишао је у дубину ада. И као што је, када је поново устао из ада, ушао у Своје непорочно тело од кога се, сишаоши доле, нипошто није одвојио, и одмах васкрсао из мртвих, а после тога са великим славом и силом узишао на небеса, тако и сада, када ми излазимо из света и уподобљењем страстима Господњим улазимо у гроб покајања и смирења. Он сам, силазећи са небеса, као у гроб улази у наше тело и, сједињујући се са нашим душама, васкрсава их несумњиво мртве, а затим, ономе ко је тако васкрсао са Христом, даје да гледа славу његовога тајанственог васкрсења.

Дакле, васкрсење Христово јесте васкрсење нас који смо пали. Јер како ће Он, Који никада није пао у грех, како је записано, нити се имало измене Својом славом, икада васкрснути и бити прослављен – Он Који је свагда препрослављен и Који такав обитава изнад сваког началства и власти? Васкрсење и слава Христова је, како је речено, наша слава, која у нама бива и коју ми показујемо и видимо Његовим васкрсењем.

Пошто је једном Он наше учинио Својим, оно што Он чини у нама Њему се приписује. А васкрсење душе је јединство живота. Наиме, као што мртво тело, ако у себе не прими живу душу и са њом се несмешано не помеша, нити живи, нити може да живи, тако ни душа не може да живи сама по себи, ако се неизрециво и несмешано не сједини са Богом, истински вечним животом. Јер пре свесног, видљивог и осетног сједињења она је мртва, премда је умна и по природи бесмртна. Наиме, нити постоји знање без виђења, нити виђење без осећања (овде говорим о духовним стварима, јер у телесним осећање постоји и без виђења). О чему говорим? Слеп осети када ногом удари у камен, док мртав не.

У духовним стварима, међутим, ако не достигне а нисмо), „васкрсење Христово видевши“, иако је надумно сазрцање, ум не осећа тајанствено Христос васкрсао једанпут пре хиљаду година, а дејство. Дакле, ко пре сазрцања онога што ни тада Га нико није видео док је васкрсавао? Зар надилази ум и смисао и поимање каже да има Божанско Писмо хоће да нас наведе на лаж? осећање у духовним стварима, сличан је слепцу Далеко било.

који, додуше, осећа када му се догоди нешто добро

или лоше, али не зна шта му се налази под ногама или у рукама и да ли му то представља претњу за живот или не. Јер он уопште не разазнаје да ли је у питању нешто лоше или добро, пошто је лишен моћи и чула вида, па се отуда често догоди да, када узме штап да би се одбранио од непријатеља, уместо њега пре удари сопственог пријатеља, док му непријатељ стоји пред носом и смеје му се.

У васкрсење Христово већина људи, додоаше верује, али мало је оних који га јасно виде, а они који га нису видели не могу ни да се поклоне „Благословен је Који ће доћи у име Господње“ (Пс Христу Исусу као светом и Господу. Јер речено је: 117, 27).

„Нико не може да каже да је Господ Исус, осим

Духом Светим“ (1 Кор 12, 3). А на другом mestу: Дакле, онима којима се јави, васкрсли Христос „Дух је Бог и они који му се клањају у духу и свакако се објављује духовно самим духовним истини треба да се клањају“ (Јн 4, 24). Ни очима. Јер када се Духом јави у нама, Он нас свештене речи које свакодневно устима васкрсава и оживљује из мртвих и даје нам да Га у произносимо не кажу: „У васкрсење Христово себи видимо читавог и живог, бесмртног и вечног, повероваше“, него: „Васкрсење Христово и не само то, него нам јасно даје да знамо како нас видевши, поклонисмо се Светом Господу Исусу, са Собом саваскрсава и сапрославља, како и једином безгрешном“. Како то да нас сада Дух читаво Божанско Писмо сведочи.

Свети подстиче да говоримо (као да смо га видели,

Оно, штавише, заповеда да говоримо истину како Васкрсење Христово бива у сваком од нас верних и то не једном, него, могло би се рећи, свакога часа сам Владика Христос у нама васкрсава, блистајући и сијајући зрацима непропадљивости и Божанства. Јер светлосно присуство Духа показује нам васкрсење Владичино које се догодило ујутро, а тачније је рећи да нам даје да гледамо самог васкрслог. Зато ми и кажемо: „Бог је Господ и

јавио нам се“ (Пс 117, 27), а наговештавајући његов други долазак додајемо и говоримо:

„Благословен је Који ће доћи у име Господње“ (Пс

Богатство, рад и ми

Људи се рађају у времену, и крећу се кроз време. У том „нашем“ датом времену, људски род се труди да прикупља дарове, својину, богатство, како би лакше и лепше провео своје време на Земљи. Данашње време, тачније уназад пар века, је дало толики значај материји, да је постало немерљиво кроз историју постојања људског рода. Шта и како се то десило нама, да је вредност једног човека могуће мерити са његовим рачуном у банци или у инвестицијама? Како се требамо односити према иметку и својини? Ово питање је изузетно актуелно у нашем периоду историје, када је свет глобализације, узео као једину вредност - материјално богатство.

Појимо од почетка. Створивши рајски врт, Бог у њега доводи човека „ да га сведоци смо времена када „богати“ људи обрађује и да га чува“ (Пост. 2.5) Рад је опет помишаљу исто. Имају они и авионе стваралачко оружје човека, који је део и бродове, имају и пуно аутомобила, исконске боголикости, део боголикости, да огромне банковне рачуне, занесу се да су човек буде стваралачки настројен и да све то они сами постигли, величају себе. И буде сарадник Божији. Али после пада онда изненада, као у јеванђелској причи првог човека (Адама) све се променило. у богатом човеку коме су родиле њиве, Стваралака компонента као да је дође Бог и каже:“ Безумниче, још вечерас избледела, па је човек почeo да се храни у ће од тебе тражити душу твоју“. И шта зноју лица свога, па је рад постао сад? Колико вреди у том часу све што неопходност, како би људски род човек има? Ништа. Али се поставља преживео, средство обезбеђивања услова питање нама , какав треба бити за живот. Временом, људски род је наш хришћански однос према изазовима напредовао, стварао нове алатке, стварао неолибералне и глобалне економије?

се одређени прогрес. И тада, људи тога доба су се одлучили да створе високу кулу. Кулу, која би била вид пркоса Творцу, и свима ставила до знања да је човек битан, да он може све створити исто као и Бог. Људска гордост је нарасла и, таман када су људи почели уживати гледајући кулу како расте, Бог људима одузе наду да су већи од Њега, врло једноставно, измешао је језике и градња је стала. Бог није користио никакве природне катастрофе, епидемије или слично, једноставно је помешао језике. То је био добар знак људима, да се не узвишују превише. Но

Foto: Z. Marmaković

Хришћанство подразумева динамички бити трајно стање, и да ће се сваки процес раста и сазревања – “будите ви, појединац једнога дана сврстати у ред дакле, савршени, као што је савршен богатих. У условима у којима се ми Отац ваш небески”. Ако, дакле, сâмо налазимо, та се жеља још више појачава и напредовање није спорно, поставља се бива евидентна. Наравно, у нашим питање ка ком циљу – односно како условима се ради о жељи за једним данашњији човек разуме реч напредак ? релативним богатством, које ће створити Како она “одзывања” у његовим ушима ? Ту релативну психолошку сигурност, великих дилема нема. Почевши од човека наспрот овим тешким и неизвесним са ових простора, па широм земљине временима. А то би се могло овако кугле – реч напредак значи економски одредити : стабилан посао плаћен онолико напредак, значи побољшавање колико је довољно за ниво и квалитет (непрестано) животних услова, значи пут живота просечног становника неке ка богатству. “Део је етоса ове земље да ви западноевропске земље и са надом на треба да будете богати. Ви то морате бити, побољшање.

ако се нисте заветовали на сиромаштво, као што је монашки позив, наука, просвета или јавна служба, јер је новац средство изражавања резултата. Тада се осећај дуго стварао. Понекад, у доба депресије, он нестаје, кад за кратко време богатство постаје сумњиво и сиромаштво није срамота. Све остало време сиромаштво је врло близу злочину. Најгори злочин који човек може починити, осим злочина насиља, који је за некога с власништвом ирационалан, злочин је против капитала. Човек може накажњено погазити већину заповести Божијих, али, молим, нека покуша да изиграва банкрот, е то ће га изоловати брже него лаж, прикривање пореза на дохотке, превара, прељуба и грамзивости за свим што постоји.“

Широм земаљске кугле је исто. На истоку и западу, северу и југу, покретачка сила свако претеривање није добро, па и у готово сваке акције и државе и појединца раду. У Сев. Америци има пуно је жеља за богатством. Данашњи човек, могућности да се оствари неко богатство, вероватно више него икад у историји, и тада људи крену да раде, један, други а жели да буде богат. То је крајњи и понекад и трећи посао. Дана за даном, највиши циљ његовог живота. Богатство месец за месецом, година за годином, и се доживљава и као предуслов живота. када се у једном тренутку освести, тачније Тек богат човек заиста живи. Сиромаштво неки догађај га освести, тада се погледа и значи „ недостатак“ живота и може се прихватити само под условом да неће

види, већ у годинама человека, који није учествовао у животу и узрастању своје деце, породична ситуација питање каква је, али ето за утешу отварио је можда неки већи рачун у банци. У животу се увек нешто добија а нешто се губи. Питање је само шта је битније, и да ли је то права вредност за шта смо се трудили и улагали своје време. Јер на крају крајева, време је најдрагоценје, јер се не враћа, а ми дато време треба да користимо на добро. То је права вредност. И то што нам је Бог даровао, даровао нам је да се искажемо и, покажемо ко смо ми у ствари. Св. Писмо је пуно примера, где роптање сиромашног человека није на духовну корист, као и примера где и богати људи, попут Аврама, Јосифа, Никодима могу бити свети. Дакле често пута се мисли да сиромашан човек иде у Рај а богат у Пакао. Тачно је, а и св. Писмо често спомиње, да се то дешавало и дешава или није правило. Свако од нас има шансу, могућност да одабере шта и како? Зато материјалне ствари не могу человека усрећити, већ супротно, духовне ствари человека испуњавају. А ако нам је Творац већ и дао неке материјалне предности, дао нам је само са циљем помагања других. То је једина ствар коју можемо понети када се сусретнемо са Господом. Зато послушајмо речи Ап. Павле који каже: „Блаженије је давати него узимати“ (ДАП 20,35).

А најпрактичније упутство зашто нам је материјални иметак дат да га имамо и користимо и да нам буде на спасење, изговорио је сам Господ Исус Христос у св. Јеванђељу које се чита у месопусну недељу пред почетак вакршњег поста. А те речи нам јасно кажу да је наш однос и помоћ и имање усмерено према човеку, човеку поред нас.

„Гладан бејах и нахранисте ме, жедан бејах и напојисте ме, го бејах и обукосте ме..“ Мт.25.31-46.

Протојереј
Малиша Миловановић,
Ванкувер, март 2019

СРПСКА ШКОЛА

СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ

ПРОСЛАВА ШКОЛСКЕ СЛАВЕ СВ. ВАСИЛИЈА ОСТРОШКОГ ЧУДОТВОРЦА

12. Мај

10:00 Света Литургија

12:00 Свечана академија
на крају школске године
и додела сведочанстава

ТРАПАВЕ СЕДМИЦЕ

Трапаве седмице су периоди у које Црква дозвољава употребу свих врста хране, чак и средом и петком. На тај начин се изражава празнични карактер ових периода који обавезно следе великим празницима.

1. *Дванаестодневница* је период између два велика непокретна празника, Божића и Богојављења. У све дане овог периода, осим, свакако, Крстовдана када се строго пости, дозвољена је употреба свих врста хране.

2. *Светла седмица* је период који траје од Васкрса до Томине недеље. Цела ова седмица је празничног карактера. У ове дане је строго забрањен пост. Поред тога у целом периоду Педесетнице, дакле од Васкрса па до Духова забрањен је строги пост "на води". Ипак среда и петак се не мрсе већ се у те дане може јести вино и уље, а у Среду Преполовљења и Среду Оданија Пасхе и риба.

3. *Духовска седмица* која траје од празника Духова до Свих Светих и у те дане је дозвољена употреба свих врста јестива, чак и средом и петком због празничног духовданског карактера ове седмице.

У периоде разрешења поста можемо условно да убројимо и прве три седмице Триода, дакле, три недеље пре почетка Великог Поста. У току ових седмица се постепено припремамо за Велики пост.

а) Прве седмице, блуднога сина, имамо разрешење на сва јестива, чак и средом и петком.

б) Друге, месопусне седмице, мрсимо свим данима осим среде и петка када држимо пост "на води". На крају ове друге недеље падају тзв. Месне покладе када престајемо да једемо месо и не употребљавамо га више све до Васкрса.

в) Трећа, сиропусна недеља, је исто тако припремног карактера и у те дане забрањено је

једење меса. У току целе ове недеље можемо да једемо рибу, бели мрс и јаја и на дан уочи почетка Великог поста имамо Беле покладе, после чега почиње период поста.

Веома је важно да православни хришћани редовно посте своје славе које падају у посне периоде, као што је нпр. Св. Никола и др. Спремање ових слава на мрсној храни и уз недолично и разуздано весеље сматра се грехом и тиме уместо да светитељу укажемо част и поштовање навлачимо на себе Божji гнев.

Зато, браћо хришћани редовно држимо свети пост. Он ће нам донети много добра и привући ће Божји благослов на наше домове и породице. Бог ће тешко услишити наше молитве уколико их не потпомогнемо својим властитим трудом у посту, молитви и светим врлинама. Не заборавимо, Господу није потребан наш пост и гладовање, већ нама самима како би наша срца омекшала, скрушила се и смирила пред Богом и постала способна да приме Божју благодат и помоћ. Постом изражавамо и своју љубав и веру у Господа, јер само оног који поштује све Господње заповести има истинску љубав према своме Творцу. А, заповест о посту једна је од најважнијих Господњих заповести. Не обраћајмо пажњу на оне који доконе говоре да "грех не улази на уста". Грех непоштовања поста не лежи у самој храни коју са благодарношћу узимамо, већ и у дрском гажењу заповести Господње о посту и црквених правила која су по надахнућу Светог Духа прописали богоносни оци, светитељи Цркве Христове, и оставили их нама као вечни аманет и незаблудиви пут духовног усавршавања .

Братија манастира Високи Дечани

**ХРИСТОС ВАСКРСЕ
ИЗ МРТВИХ,
СМРЋУ СМРТ
УНИШТИ И СВИМА У
ГРОБОВИМА
ЖИВОТ ДАРОВА!**

ВЕЛИКИ ЈУБИЛЕЈ

Српске Православне Цркве

VIII ВЕКОВА

Према свему овоме тешко је извести деобу између Светосавске цркве и државе, пошто оне имају један исти смисао и једно исто нераздвојно обележје. Српство и Светосавље означавају два имена, али само једну исту и недељиву мисао, која је тако чврсто саливена, да је немогуће извршити макаву деобу између њих. Српство не може да се замисли без Светога Саве и светосавља, као што се исто тако не може замислiti и обратно. Оба та имена укључују се у једно, које нам је урођено у нашој крви од наших предака, пошто оба ова имена произилазе једно из другога. Тако спојено Српство и Светосавље означавају главни стожер српскога народа и његове националне политике, као што је то било у целој нашој прошлости.

Наши дедови радили су упоредо заједнички са Црквом и државом у свима важним договорима, пред догађајима који су се оцртавали. Њихова мученичка борба била је разгоревана у нашим светилиштима, светим манастирима, и преношена са колена на колено: са деде на унука, са оца на сина, у напајању националне хране и борбе за слободу.

То је у ствари било национално Јеванђеље, из кога се учило шта је требало да се ради и којим правцем треба да се иде, да би се дошло до свога духовнога циља. На томе путу није могло бити раскрсница, а још мање скретања лево или десно, као што се то до јуче практиковало у државној управи коју уосталом нико паметан није могао да одобри, а још мање да је разуме.

Ми смо Срби у нашој прошлости имали својих искушења, разне националне кризе и велике губитке, али никада нисмо изгубили свој правац, оличен путем Царства Небескога, односно правац витештва, који је био правац наше борбе, части и образа.

Патријарх Гаврило

АКАДЕМСКО ПРЕДАВАЊЕ

*800 година самосталности
СПЦ од 1219 до данас*
ЂАКОН ДР ЈОВАН АНИЧИЋ
петак, 31. маја
/у театру/ у 19:00

ПАНЕЛ ДИСКУСИЈА
ЂАКОН ДР ЈОВАН АНИЧИЋ
Млади и савремени живот
(са освртом на изазов са
драгама)
субота 1. јуна
/ у театру/ у 11:30

У циклусу прославе великог Јубилеја Српске Православне Цркве *800 година од аутокефалности*, Српска Православна Црква Св. Арханђела Михаила организује академске свечаности за време Српских дана.

Част нам је најавити предавања и панел дискусију које ће одржати уважени гост часни ђакон, доктор теологије Јован Аничић, професор Православног Богословског Факултета Св. Саве из Либертивила а исто је и професор Православне Богословске Академије Светог Владимира из Њу Јорка.

ПРИРОДНЕ ПОЈАВЕ И СТРАХОТЕ КАО СИГНАЛИ

- На првој страни Светог писма пише, како Створитељ створи светила на своду небеском, да буду знаци. Спљашњи смисао овога јесте, да буду знаци временима и данима и годинама, како и пише. Унутарњи смисао пак јесте, да буду духовно морални знаци разумним људима. Другим речима, да буду сигнали Божјим људима, сигнали Божјег благоволења или гнева, опомене или предсказања.
- Када Христос на крсту умираше *тама би по свој земљи до сахата деветога, и помрча сунце. И гле завјес црквени раздрије се од горњега краја до доњега; и земља се потресе, и камење се распаде, и гробови се отворише* (Мат. 27, 51. Лк. 23, 44). Ваистину, јасни сигнали праведности Христове и гнева небеског.
- По молитви праведнога Исуса Навина устави Свевишњи ток сунца и месеца, *И стаде сунце, и устави се мјесец* (Ис. 10, 13). Сигнал, како Бог слуша праведника. Шта све неће Свемилостиви учинити за оне који Њега љубе! И сунце ће Своје уставити, и на крст ће се распети – из љубави према љубљеним.
- Болесноме цару Језекији рече реч (од Бога) велики Исаја, да ће оздравити и неће умрети. *Шта ће бити знак, да ће ме Господ исцијелити?* упита цар. Тада се пророк с вапијањем помоли Господу, да на сунчаном сату, који стајаше у Јерусалиму, врати сенку казаљке натраг за десет степени, па да то буде знак болесноме цару. И заиста врати Господ сјен по колjenцима (степенима) натраг за десет колјенаца (II Цар, 20, 11).

- Рекли смо на другом месту, да је источна звезда, која је водила и довела звездаре до Витлејема, била знак рођења Цара Великога. Наравно, та звезда је по свему изузетна. Но кад би се ушло у танчине разумевања сазнalo би се, како су и обичне звезде служиле као знаци или сигнали Божји у разним временима и под разним околностима. Створитељ је кроз њих јављао о Себи и о Својој воли.
- Громови и киша као сигнали Божји. Рече стари

пророк Самуило народу Израиљеву, да Богу није угодно то што они траже цара на место судија, да влада над њима. За доказ тога Самуило објави, да ће то одмах Бог посведочити громовима и кишом. *Тада Самуило завапи ка Господу, и Господ спусти громове и дажд у тај дан, и сав се народ побоја врло Господа и Самуила* (I Сам. 12, 18).

7. Громови као сигнали Божјег гнева показали су се и у време једнога рата између Израиљаца и Филистеја. У овом случају гнев се Божји односио на Филистеје. *Загрмје Господ грмљавином великом у онај дан на Филискеје, и смете их, и биши побијени пред Израиљем* (I Сам. 7, 10).

8. Свеопшти Потоп био је сигнал Божјег гнева на род људски због sveopštег безакоња, јер беху све мисли срца њихова свагда само на зло (I Мојс. 6). Кад се Потоп сврши рече Бог праведном Ноју, да је поставио дугу у облаку за знак, да неће више пуштати sveopšti потоп. *Поставио сам дугу своју у облаке, да буде знак завјета између мене и земље* (I Мојс. 9, 13). Не као да дуга пре тога није постојала, него тада је учињена од Бога нарочитим знаком. Но ако се потоп не понавља, зар се поплаве не понављају? И шта су страшне поплаве и у наше дане пред очима нашим ако не очитовање гнева Божјег због преступа људских? Ко је духом писмен да чита, нека чита.

9. Суша као сигнал. Због безбожних дела цара Ахава затвори се небо над Израиљем и не паде киша за три године и шест месеци. Но и све друге суше, које ускраћују хлеб људима, казна су и знак су. Због отпадања од Бога виче пророк: *Због тога се уставише дажди, и не би познога дажда*, тј. онога у лето, који је најпотребнији за усеве. Отуда, говори даље свети Јеремија: *сијаће пшеницу, а трње ће жети; мучиће се, а користи неће имати, и стидљеће се љетине своје, са жестокога гнева Господњега.* И опет даље: *Земља је испуцала, јер не бјеше дажда на земљи; зато се тежаци стиде и покривају главу своју* (Јер. 12, 13, 14, 4).

10. А да Господ распоређује кишу дајући је једном месту, а другом ускраћујући, као знак, због тога што се чине кривде убогима и што се сатири суromаси, не сведочи ли о томе јасно пророк Амос? *А ја вам устего дажд, кад још три мјесеца бијаху до жетве, и пустих дажд на један Град, а на други град не пустих дажда; један се крај накваси, а други крај осуши се* – говори Господ. Ово су сигнали Божји. Овим начином Бог јавља људима шта мисли, као што Он сам за Себе каже у закључку ових речи, да му је име Господ над војскама, који јавља човјеку што мисли (Амос 4, 13).

12. Но земљотрес може бити понекад и знаком благоволења Божјега, а не увек гнева. Тако при васкрсењу Господа из гроба, *и где, земља се затресе врло.* (Мат. 28. 2.) И када апостоли у Јерусалиму беху једном сабрани на молитви, да би их Господ укрепио против непријатеља Христових, наједном *затресе се мјесто где бијаху сабрани* (Дела Ап. 4, 31). То се дододило и када апостоли Павле и Сила беху бачени у тамницу у граду Филиби. У по ноћи стајаху ова два света мужа на молитви *и хваљају Бога.* У томе часу *уједанјут тако се јако затресе земља, да се помјести темељ тамнички* (Дела Ап. 16, 26).

13. Сигнали су и туча, и падање звезда, и падање прашине из неба, и навала скакаваца, и змија, и мишева, и разног другог бубиња, као негда у Мисиру. И кроз ове сигнале Свевишњи јавља човјеку што мисли. Пророк Агеј говори од стране Господа: *би вас сушом и градом, али ви се не обратисте к мени, говори Господ* (Агеј 2, 17; Пс. 78, 48).

14. Понекад су необичне небеске појаве служиле предзнаком. У српској историји остало је запамћено летење звезда, „бијење звезда“, уочи српско-бугарског рата. А какве су се прилике јавиле на небу пред први српски Устанак на Турке, најбоље је у песми описао Филип Вишњић: *...Од Трифуна до Бурђева дана Сваку ноћу мјесец се ваташе... Од Бурђева до Дмитрова дана Све барјаци крави идоше Вии Србије по небу ведроме... Гром загрми на светога Саву У сред зиме кад му врјеме није, Сину муња на Часне Вериге, Потресе се земља од истока... Увати се сунце у прољеће У прољеће на светог Трифуна, Један данак три пута се вата И три пута игра на истоку.*

Чему је све ово служило као сигнал? Служило је томе—*У Србији земљи да с' преврне И да друга настане Србија...*

20 ГОДИНА од битке на Кошарама

Високо у Јуничким планинама, на око 1.000 метара надморске висине и око 30 километара од Ђаковице, налазила се караула „Кошаре“. Око 500 метара изнад ње била је југословенско-албанска граница. Уочи почетка НАТО агресије у њој је боравило око 130 војника, младића на одслуђењу војног рока, осим командира и његовог заменика, који су били подофицири. Наша граница са Албанијом никада није била мирна, о чему сведоче називи караула које су носиле имена погинулих граничара, као што су карауле „Бошко Жиловић“, „Дејан Радановић“ или „Митар Војиновић“. Посебан безбедносни изазов на граници настао је 1997. године, после слома државних институција у Албанији. Тада је албанска војска напустила своје карауле, укључујући и караулу „Падеж“ наспрам „Кошара“. Напуштене карауле постаће базе за кријумчарење оружја и убаџивање припадника ОВК на Космет. Док се граница према другим државама обезбеђивала, ова према Албанији се бранила – истиче наш саговорник.

Након што се испоставило да ВЈ неће бити уништена под налетима авијације НАТО-а за неколико дана, нити ће снаге ОВК које су се налазиле на Космету успети да потисну војску и полицију Србије, покренута је офанзива албанске терористичке ослободилачке војске Косова (ОВК), подржане регуларном Војском Албаније, припадницима француске Легије странаца, британских САС специјалаца и НАТО авијацијом. Њихов циљ био је да се снаге ОВК „спусте“ из Албаније, са Проклетија, на подручје Космета, развоје снаге одбране СР Југославије, отворе правац за убаџивање додатних снага и тиме преокрену рат у своју корист. Тако је пре двадесет година 9. априла почела је жестока битка на Кошарама, која ће постати савремени еп о патриотизму, храбrosti и одлучности у одбрани отаџбине. У тој борби погинуло је 108 војника из више јединица тадашње Војске Југославије.

Кошарска битка се водила око граничног прелаза Раша Кошарес на граници са Албанијом између 9. априла и 10. јуна 1999., током НАТО бомбардовања Србије и Црне Горе у тзв. акцији „Милосрдни Анђео“. Циљ напада са албанске стране („Операција Стрела“) била је копнена инвазија на Косово и Метохију и пресецање комуникације између јединица Војске Југославије у Ђаковици и у Призрену. Такође, још један циљ је био и заузимање ширег подручја Метохије током тог напада. После тешких борби ВЈ успела је да порази нападача и спречи њихов улазак на Космет.

Припремање напада

Пре почетка бомбардовања СРЈ од стране НАТО-а 24. марта 1999., долазило је до спорадичних, али крвавих размена ватре између југословенских и албанских граничара потпомогнутих припадницима ОВК, углавном пошто су југословенски граничари спречавали илегални улазак товара оружја за ОВК на Космет. Током офанзиве српских снага безбедности крајем 1998. разбијена је ОВК на територији Косова и Метохије чији су припадници у мањим групама прелазили на територију Републике Албаније и попуњени новим људством враћали се на територију СРЈ. После пропадања преговора у Рамбујеу фебруара 1999. дошло је до припремања за копнени улазак на Космет.

Дана, 24. марта 1999. почело је бомбардовање Савезне Републике Југославије са циљем да се

уништи Војска Југославије са подручја Космета. НАТО авиони су жестоко гађали положаје ВЈ на граничном прелазу између СРЈ и Албаније. Скоро 12.000 НАТО војника, међу њима и 5.000 Американаца стигли су у Албанију са више од 30 тенкова и 26 хеликоптера „Апача“, док су колоне албанских избеглица напуштале Космет. Било је изолованих оружаних инцидената од када је кренуло бомбардовање али тек 9. априла 1999. ОВК је кренула у велику офанзиву на Космет преко карауле Кошаре, због повољног терена за нападача. Како су положаји ОВК и Албанске војске били на већој надморској висини од положаја ВЈ, а сама караула на изузетно неповољном месту ова локација је одабрана као један од праваца продора.

Напад

На православни Велики петак, 9. априла 1999. године у 03:00 ч почела је масовна артиљеријска ватра са албанске стране у правцу карауле Кошаре. Ватра је била отворена од стране Војске Републике Албаније према пограничним положајима ВЈ. У нападу су употребљавани топови, хаубице и минобацачи и ватру су координисали јако добро обучени припадници француске Легије странаца. Албанци су нападали у три правца, први је био према врху Раша Кошарес, други је био према караули Кошаре и трећи према врху Маје Главе. Током артиљеријског бомбардовања, отприлике 1.500 припадника ОВК је непримећено пришло граници. Тада је на првој линији било само мање од 200 припадника ВЈ. Кrvавa битка је трајала током целог дана са великим губицима, поготову са стране нападача. После подне је ОВК заузео врх Раша Кошарес.

Битке су се наставиле целе ноћи све до јутра следећег дана. Тада је уз помоћ артиљерије ОВК заузео Маја Главу и наставио гранатирање карауле Кошаре, а војници ВЈ су морали да напусте караулу поподне. Око 19.00 припадници ОВК су ушли у напуштену караулу и велике телевизијске екипе, као амерички ЦНН и британски Би-Би-Си, су одмах пренеле да је велики број припадника ОВК ушао у напуштену караулу. Припадници ВЈ су се повукли према другој линији одбране изнад карауле. Те позиције су биле лакше за одбрану. Током следећег дана су стигла и појачања за Војску Југославије у људству и у артиљеријском оруђу.

Током ноћи, ОВК је напао позиције Војске Југославије на врху Опљазу, покушавајући да сломи отпор војника ВЈ, али сви напади су одбијени уз велике губитке, иако су имали подршку албанске артиљерије. Следећих дана ОВК је покушавао да сломи отпор друге одбрамбене линије ВЈ али ни ти напади нису имали успеха. ВЈ је довела специјалце као и ратне ветеране из прошлих југословенских ратова као и неколико артиљеријских оруђа.

Реорганизација положаја Војске Југославије и контранапад

Албанска артиљерија наставила је да бомбардује позиције ВЈ са Маја Главе и Раша Кошареса. Команда ВЈ је одлучила да уради изненадни контранапад. На дан 14. априла 1999. војници ВЈ кренули су у напад на Маја Главу. Растројање између два противничка рова није било веће од 50 метара. ВЈ није успела комплетно да заузме Маја Главу, али је прекинула албанско артиљеријско деловање са тог врха. На Маја Глави фронт је стабилизован до краја рата, без икаквих промена на линијама.

Током априла 1999. на Раша Кошаресу није било никаквих промена на линијама фронта и обе стране су трпеле значајне губитке. Војници ВЈ од артиљеријског деловања, а Албанци од неуспелих јуриша да сломе одбрамбену линију ВЈ.

Мајске борбе на Кошарама

Мај 1999. године је кренуо са неуспелим нападом Војске Југославије да поврати караулу Кошаре, заустављена је тешком артиљеријском ватром. На дан 6. маја 1999. православни празник Ђурђевдан, ВЈ је урадила контранапад на позиције ОВК на Раша Кошарес како би зауставила артиљеријско деловање. Уследила је крвава битка са великим губицима са обе стране, али ВЈ није заузела Раша Кошарес. На дан 10. маја, команда ВЈ је послала два тенка Т-55 да помогну офанзиву на Раша Кошарес, када су тенкови прошли преко терена који је био готово непроходан за борбена возила, успели су да заузму мање од 100 метара територије, али је ОВК још увек држао Раша Кошарес. Током ноћи између 10. и 11. маја НАТО авијација је бацила касетне бомбе на војнике ВЈ који су нападали ОВК позиције испод Раша Кошареса, убивши 8 војника и једнога официра ВЈ, а ранивши преко 40. То је омогућило ОВКу да одбије снаге ВЈ са те позиције на почетну.

Током средине маја 1999. водиле су се велике

битке на врху Мрчај који је заузет од стране ВЈ, а ОВК је претрпела велике губитке. ОВК после великих губитака морала је да се повуче са тих положаја и ВЈ је заузевши тај положај узела тактичку предност на терену за координацију артиљеријске ватре. Тај успех ВЈ је дозволио стабилизовање терена и задржавање нападача ван линија одбране. Крвава битка на Кошарима трајала је све до 10. јуна 1999. без великих промена.

Рат на Космету је трајао до 10. јуна 1999. године када је потписан Кумановски (не)споразум и Војска Југославије и српска полиција се повукла заједно са војницима који су учествовали у бици на Кошарама. НАТО је ушао на Космет под именом КФОР као мировна снага, док је ОВК (бар формално) разоружан.

Прича о Тибору Церни

Тамо, у паклу Кошара, где је по 12 војника бранило одсеке на које је јуришало по 300 непријатеља, командир једног одељења био је Тибор Церна. Рођен у Београду 8. новембра 1978, он је у јуну 1998. године добровољно тражио да дође у војску, па када је дошао, онда је тражио да иде у Пећ, а одатле је био упућен – на Кошаре. Наспрам њега и његових другова било је толико артиљерије и толико непријатеља да је смрт била готово извесна, само је било питање „сада или мало касније“. Нарочито је, од 9. до 27. априла, један снајпериста из Легије странаца био кобан по наше војнике. Свакодневно им је наносио губитке, а никако није успевао да буде лоциран јер би користио само по један метак пре дуге паузе и пуцња са друге локације.

Тог 27. априла, после дејства снајперисте Тибор Церна се опростио од затечених другова, па устао и викнуо:

„Ајде, пуџај ако си јунак, ја те чекам!“

Обараћ је повучен. Метак из снајперске пушке је погодио Тибора право у грудни кош. Али, Тибор није пао. Да би створио могућност да непријатељ дејствује још једном, како би га наши снајперисти открили и коначно елиминисали, Тибор Церна је остао да стоји. Рањен, смртно рањен, окренуо се ка својим друговима у рову, који су га све време одвраћали од те намере, и рекао:

„За ову земљу вреди погинути.“

Тада је уследио и други хитац. Метак је погодио Тибора Церну у врат, убивши га на месту.

Тренутак касније, српски снајперисти елиминисали су непријатељског.

Губици

Битка на Кошарама је узела многе животе са обе стране. По изјави ген. Живановића, ратног команданта 125.мтбр, у рејону Кошара погинуло је 108 припадника ВЈ (18 официра и подофицира, 50 редовних војника,13 резервиста, 24 добровољца). Међу погинулима је и руски добровољац Булах Глебович. Званични губици ОВК су око 200 мртвих, али сматра се да их је било много више. Осамдесет одсто мртвих ОВК потичу са Косова и Метохије, мада се не зна тачно колико је било из Албаније и Македоније. Званичне информације говоре и о три страна држављанина погинула на Кошарама. Два НАТО војника, и један Алжирац. Током битке је уништено 5 албанских тенкова и тенковска офанзива је сломљена.

Нека записана имена хероја са Кошара:

Потпуковник Драгутин Димчевски
Десетар Славољуб Шарац
Мајор Микица Ковачевић.
Поручник Оливер Младеновић
Старији водник Јвица Лазић Француз
Војник Слађан Стефановски
Капетан Бобан Кузмановић Џокер
Водник Златко Солунац
Водник 1.класе Слађан Стефановић Штеф
Ст. водник Срђан Лалић
Мл. водник Предраг Обрадов
Ст. водник Јвица Миладиновић
Водник 1. класе Бобан Остојић
Капетан 1. класе Живић
Потпоручник Предраг Леовац
Капетан Крунослав Иванковић
Водник Иван Васојевић – Јагуар
Војник Драган Милићевић – Шумар
Војник Бранислав Негић
Војник Тибор Џерна
Војник Владимир Радојичић
Војник Саша Васиљевић
Војник Оливер Тарицић
Војник Изет Чолаковић
Војник Вукоман Тешовић
Војници близанци Срђан и Бобан Милић

ДОКУМЕНТАРНИ ФИЛМ

О дешавањима на Косову и Метохији, током бомбардовања СР Југославије, снимљен је документарни филм под називом „Пакао Кошара“, где је централни део приче управо ова битка, као и о херојима који су бранили Космет од агресора.
(Извор www.zlocininadsrbima.com)

Песму посвећујем најбољим српским синовима изгинулим за Крст часни и слободу златну, настрадалим од шиптарских зликоваца и НАТО окупатора 1999. године и онима који су се на Кошарама храбро борили и чували СРБИЈУ.

ЈУНАЦИ СА КОШАРА

Једне ноћи хладне
Зима кад је била,
Српкиња је мајка
Чекала свог сина.

Чекала је сина,
Молила се Богу,
С Кошара да дође
Донесе слободу.

Ал' уместо њега,
Писмо јој је стигло,
Од сина јунака
И на ноге дигло.
С' овог боја мајко,
Повратка ми нема,
Ко Кошаре чува
Зна да зло се спрема.

Ја ти мајко жив се
Вратит' кући нећу,
И сад већ у цркви
Запали ми свећу.

Да Бог мени покој
С' јунацима пода
Скупом ценом мајко
Плаћа се слобода.

А сина мог учи
И ово му кажи,
Твој је отац сине
На небеској стражи.

Тамо где је Лазар
Своју главу дао
На Космету светом
И тата је пао.

Па је сада сине
Крај Милоша стао
А христос му одмах
Царство вечно дао.

Ко не памти подвиг
С' Кошара јунака
Нек' га стигне клетва
Косовских јунака.

Милутин Попадић

Видовдане свети дане

Разговор са Даринком Заставниковић
поводом њеног издатог видеа
посвећеног Видовдану

Бели Анђео: Најприје да ти се захвалим за твој одзив за интервју за наш црквени часопис. Ти као један од сарадника нашег часописа обично водиш интервјуе са српским уметницима а сада је дошао тренутак да и ми урадимо интервју са тобом и да те мало боље представимо нашим читаоцима као пјеснику и наравно као иницијатора и организатора видео спота Видовдане свети дане. Реци нам како је потекла идеја за овај видео и шта те инспирисало да урадиш видео посвећен Видовдану баш на овакав начин.

Даринка: Поред потребе да стварам, коју сваки уметник има, жељела сам да прикажем наше заједнице у Ванкуверу и Брнабију, јер заиста сматрам да смо благословени што имамо тако лепе и богате заједнице, а тако смо далеко од Србије. Све је урађено на професионалном нивоу и за то је било потребно да сарађујемо са уметницима из Србије и драго ми је да се то остварило. Видовдан као један од темеља нашег националног идентитета повезао је нас који смо далеко са Отаџбином, бришући физичке раздаљине и захваљујући њему као вечном појму, постали смо сви једно у овом споту. То је између осталог и била порука овог пројекта, да ми сви део нечега што бих могла назвати српска душа, били тога свесни или не и да треба да смо уједињени колико год је то могуће.

Бели Анђео: Поред стихова које си написала за овај видео ти си такође написала и двије збирке пјесама посвећених Косову и твојој поносној Лики и дио од прихода тих збирки ти си поклонила цркви. Реци нам нешто о тим збиркама – када и где су настале и да ли си већ имала њихову промоцију код нас у Ванкуверу

Даринка: Прва збирка песама *Личка душа* објављена је 2009-те године у Београду и доживјела је два издања. Имала је своју промоцију у Цркви Св. Саве у Ванкуверу, још у време када сам као туриста боравила у Канади. *Пламен* мене представљају целину.

Косовске ноћи изашао је 2011-те године и приход од те књиге је углавном ишао цркви. Оно што може бити занимљиво је да сам написала песме за *Пламен косовске ноћи* и тек онда први пут отишла на Косово и Метохију, јер нисам желела да објавим збирку, а да никад нисам посетила крај о коме пишем, иако сам га свом душом осећала. Стицајем околности та књига је доживела своју промоцију у Београду тек 2018-те године у парохијском дому Храма св. Саве, заједно са промоцијом спота Видовдане свети и заиста је то био један посебан догађај. Сав приход са промоције ишао је народној кухињи на Косову и Метохији. Била сам пријатно изненађена количином новца која се скupила.

Бели Анђео: Још мало да причамо о споту који тренутно привлачи пажњу и код нас и у Србији. Видео је dakле интересантан јер он обједињује српску матицу са дијаспором. Како си дошла на ту идеју и зашто ти је било важно да он буде јединствен у овом погледу?

Даринка: Живећи у Канади увидела сам да мене инспирише углавном оно што има везе са Србијом и оним што долази из ње, од уметника са којима сам радила интервјуе до неких других садржаја, само у тим тренутцима би моје срце и душа заиграло и претварало осећања у стихове. Метафорички гледам дијаспору као гране а Србију као корен једног дрвета, чије ће се гране осушити ако се корење исече. Негде у себи осећам да бисмо опстали духовно и национално, да бисмо били Срби, потребна нам је Србија и све што је њено

или наши одласци кући, да бисмо се накупили снаге и енергије за живот у туђини. Зато је и спот просто морао објединити оба сегмента, јер они за

Даринка: Мени је лично битно да је спот завршен и овом приликом се захваљујем свим спонзорима који су омогућили

да се један сан оствари. Такође, морам да напоменем да свега овога не би било без људи чија је заслуга једнака као и моја и од којих је свако у датом тренутку био пресудан да се пројекат реализује. То су заједно на челу са нашим свештеником Малишом Миловановићем, оперска певачица Мартина Говедник која је спремала и увежбавала извођаче у Канади, Борис Милидраг који ми је од самог почетка био највећа подршка и Александра Гријак. Заиста да њих није било све би ово остало само на речима. Захваљујем се свима још једном од срца. Као и онима који су на било који начин подржали пројекат и учествовали у њему.

Бели Анђео: Да ли планираш да представиш видео нашој српској јавности у Ванкуверу? Какви су ти планови поводом тога и шта можемо очекивати?

Даринка: Немам неке посебне планове поводом тога. Сувише сам заузета са троје мале деце и доволно ми је да је спот завршен, имао је своју промоцију у Србији, постављен је на youtube где свако може да га види, дељен је на фејсбуку и сличним мрежама. Уколико отац Малиша жели увек се може пустити рецимо за Видовданску академију или на видео биму током неког догађаја у цркви, да присутни могу да га погледају. То би било лепо.

Бели Анђео: Ти си млада особа која се доселила из Србије тј. из Лике у Канаду. Какав је тај пут од Лике до Ванкувера, и како је промјена средине утицала на тебе као умјетника?

Даринка: Лику сам напустила 95-те године, када сам имала четрнаест година, јер смо били пртерани и на неки начин остала сам заувек везана за њу. Нисам се проналазила у светлима великих градова, али управо та моја туга и носталгија изродиле су прву збирку песама. Оставши без родног краја, лако сам могла да осетим бол оних који су живели на Косову и Метохији и били спремни да ризикују

ВИДОВДАНЕ СВЕТИ

Видовдане свети обасјаваш векове,
kad погледа небо синове његове
и Лазар изабра пут вечнога мира,
земаљско остави и небеса бира.
Душа вреднија је од целога света,
све за душу Лазар даде пре шест стотин' лета.
Са њим војска крену прослављајући Бога,
у освите твога дана са Косова поља.

Видовдане дане, истине и славе
у знамен остане овенчане главе.
Душа вреднија је од целога света,
све за душу Лазар даде пре шест стотин' лета.

све да би опстали на вечном огњишту. Долазак на запад донео је неку врсту културолошког шока који человека снађе кад се обре на подручју где је све другачије: језик, култура и начин живота, а требало би да то место постане нови дом. Доласком у Канаду изгубила сам била инспирацију и годинама нисам писала, временом се то променило и срећна сам због тога.

Бели Анђео: Наше читаоце ће сигурно занимати шта тренутно радиш и чиме се бавиш? Да ли имаш у плану издавање нове збирке пјесама?

Даринка: Тренутно сам посвећена породици и васпитавању деце и то је посао који ми за сада узима сво време и енергију. Вероватно ће касније бити нових збирки песама, али у скоријој будућности када обавезе допусте волела бих да се окренем писању једног романа. То је нешто што би ме заиста испунило.

Бели Анђео: Хвала још једном за овај разговор и желимо ти много среће и успјеха у твом даљем стваралаштву.

Видео и пјесма Видовдане свети дане:

Организатор пројекта, текст, сценарио:

Даринка Заставниковић

Композиција и аранжман: Андреј Андрејевић

Извођачи: Даница Костић, Миланка Лajiћ, Сања Јанковић,

Исидора Башановић, Мартина Говедник, Борис Милидраг,

Малиша Миловановић, Фрула и дудук: Милинко Ивановић

Продукција: Шарф Сниматељ у Ванкуверу (Црква св. Саве)

и Брнабију (Црква св. Архангела Михаила): Никола Вујчић

Сниматељ у Београду (Храм св. Саве) : Драган Ђорђевић

Беља

Специјално за Белог Анђела
припремила Љиљана Толјевић

Два лица дигиталне технологије

пише: Предраг Вуколић

Не памти се да су се нека техничка достигнућа тако брзо проширила планетом и овладала свим сферама људског живота као што је то случај са употребом интернета и мобилне телефоније. О снази и ширини њиховог утицаја на наше понашање није потребно трошити ријечи, сви смо изложени њиховом дјеловању и сви их користимо у свакодневном животу.

У начелу говорећи, нема ништа само по себи лоше у технолошком прогресу. Прва и друга индустријска револуција човјечанству су донијеле огроман напредак у производњи, пољопривреди, медицини, транспорту итд, да би свет прије неких четрдесетак година закорачио и у трећу, такозвану дигиталну технолошку револуцију. За разлику од прве двије које су се углавном бавиле

видљивим, материјалним стварима из области механике и електротехнике, као и примјеном хемије у индустријске сврхе, трећа револуција се бави помало апстрактним појмом, а то је дигитална информација.

Пребацивање информације у дигитални облик вјероватно представља највећи научни продор у историји човјечанства, процес који је отворио неслуђене могућности за унапређење свих облика људског дјеловања. Општа компјутеризација, лак и брз приступ подацима, као и запањујућа повезаност људи на супротним крајевима планете саставни су дијелови и опште прихваћене карактеристике данашњег људског друштва.

Међутим, историја нас учи да свака револуција, па била она и научна, са собом носи велике промјене и потресе по људску заједницу. Док су прве двије револуције донијеле озбиљне проблеме попут губљења радних мјеста, уништења природне околине, а у неким случајевима и до појаве робовског рада, ова трећа револуција је и по својим негативним посљедицама

другачија од својих претходница. Пошто за своје средство користи информацију, која је по својој дефиницији нематеријална, дигитална револуција своје негативно дејство манифестије угрожавањем такође нематеријалне категорије – категорије људских душа. Ова тврђња може се учинити претјераном али чак и површна анализа потврђује такав закључак, нарочито ако се пажња обрати на два најраширенија изума дигиталне револуције а то су интернет технологије и паметни телефони.

Када се уопштено говори о интернету, често се као синоним употребљава ријеч "мрежа". То његово друго име може се схватити двојако – са једне стране као повезаност људи и организација у корисну мрежу информација, а са друге стране као испреплетена мрежа текста, слика и звукова кроз коју се корисник мора пажљиво кретати како се не би запетљао у исту и постао њен заробљеник. Оно што је веома интересантно истаћи јесте да се за сваку позитивну карактеристику интернета може наћи његова тамна страна и опасност у случају злоупотребе.

Очигледно корисна страна интернета је та што нам је на располагању огромна количина лако доступних информација које можемо употребити на послу, у школи, при праћењу најновијих вијести, да сазнамо нешто више из историје или науке. Међутим, као супротност овој корисној страни постоји и његова мрачна, веома опасна страна, на којој се нажалост може наћи на обиље крајње неприкладног и штетног садржаја попут насиља, порнографије, сатанизма, екстремизма и сличних нежељених појава.

Такође, обиље информација понекад може бити и отежавајући фактор јер се можемо лако изгубити у тој маси података па корисник неријетко настави лутати по интернету заборављајући шта му је уопште била почетна намјера.

Други велики изум дигиталне револуције су паметни телефони, права мала чуда технике која су у апарату величине длана објединила компјутер, телефон, телевизор, видео камеру, фотоапарат и ко зна шта још ако се узму у обзир разноразне апликације које се могу инсталирати на њих. Ова разноврсност их је учинила толико привлачним за кориштење да психологи сматрају да је дошло до клиничке зависности о њима, највише код младих људи али и старији су и те како подложни истом проблему.

А шта тек рећи о правој експанзији друштвених мрежа онда и те скраћенице замијенила смајлијима, које су се додуше појавиле доста прије него што је мимовима, е-моцијима и других чудима за које су се паметни телефон угледао свјетлост дана али су су морале измислiti нови термини јер их нема ни у његовим проналаском добиле идеалну платформу за једном рјечнику.

свој живот. Друштвене мреже могу имати позитиван ефекат ако се користе за одржавање контаката са породицом и пријатељима, размјену информација, и уопште, ако је намјера добра, уносе нову и корисну димензију у међуљудске односе.

Али наравно, и овдје се лако могу идентификовати

Стална прикљученост на мрежу доводи до презасићености информацијама јер смо константно бомбардовани порукама, твитовима, статусима контаката, вијестима и рекламама па уместо мира и сталожености човјек уводи себе у стање нервозе и неког сталног ишчекивања.

многобројне лоше и штетне појаве. На примјер, при креирању свог профила на некој од друштвених мрежа корисници себе представљају постављањем најљепших могућих података из личног живота чиме се гради непотпуна, сујетна слика о себи, нека врста самоидеализације која може да произведе читав низ штетних послецица. Неке од њих су развој гордости и самољубља, може се јавити завист, туга па чак и депресија ако можда нечији други интернет живот изгледа бољи и испуњенији од нашег. На друштвеним мрежама нагласак се често ставља на спољашњи изглед чиме се у други план ставља духовна димензија личности која у ствари представља нашу највиједнију карактеристику. Треба ли уопште и спомињати погубан утицај свега овога на развијање хришћанских особина попут скромности и смирења?

Комуникација текстом преко неке од апликација је врло погодна за брузу размјену порука али је лишена важних елемената живог разговора које му дају додатно значење и лични тон. Таква комуникација је полако свела реченице на поједностављене кратке поруке, затим те исте поруке на некакве скраћенице, а

од централних база података пружити застрашујућу моћ онима који је контролишу. На ову опасност упозорава и руски патријарх Кирил у једном свом интервјуу и доводи ову општу глобализацију и централизацију података у везу са појавом антихриста. Уз то патријарх Кирил наглашава да црква није против интернета у општем смислу, он сам је претходно позивао на православно мисионарење преко друштвених мрежа и блогова али јесте против развоја и употребе система који контролишу људски идентитет и лишавају га личне слободе.

Неконтролисан и неограничен приступ дјеце интернету и дигиталним уређајима излаже их небројеним опасностима. Родитељи морају обратити посебну пажњу на тај проблем и уз разговор и међусобно разумијевање контролисати дјечије активности. Треба озбиљно радити на правилној едукацији на овом пољу, како дјечијој тако и својој, јер дјеца веома брзо усвајају нова знања о дигиталним технологијама па родитељи неријетко заостају за њима, а то им отежава да на вријеме идентификују могуће опасности и превентивно реагују на прави начин.

Велико је питање да ли ће дигитална револуција човјечанству на крају донијети више користи или штете, то ће зависити од самих људи. Ако је судити по досадашњем току догађаја, користи су сразмјерне опасностима. Пошто смо дио овог друштва на нама је да савремену технологију користимо одговорно и трезвено, уз разумијевање и самоконтролу, како би смо очували традиционалне породичне и хришћанске вриједности и саму нашу душу. Не смијемо дозволити да нам виртуелне друштвене мреже укину потребу за живим људским заједницама или да се заразимо овом опште раширеном опсједнотошћу технологијом и најновијим трендовима.

Српска Православна Црква ову проблематику посматра веома озбиљно па је стoga формирала Центар за проучавање и употребу савремених технологија. Ради се о одличном пројекту на којем су ангажовани професионалци из области дигиталних и информацијских технологија као и православни свештеници упознати са овом тематиком.

Веб страница Центра се налази на адреси <https://cepis.spc.rs/> и свакако је препоручљиво посетити је како би се боље упознали са темом која је овим чланком само начета и којом ћемо се у будућности сигурно све више бавити.

ДА НЕ РАСТЕ ЗВЕР У ТЕБИ

АКО ТЕ ЈЕ БЛИЖЊИ, УВРЕДИО
НЕКОМ СИТНОМ ГРЕШКОМ
И СУЈЕТАТИ ПОЉУЉАНА,
ОПХРВАНА
ЉУТЊОМ ТЕШКОМ.

НЕМОЈ МОТРИТ НА ТУ
ГРЕШКУ
ВЕЋ ПОРАДИ САД НА СЕБИ
ЉУТЊУ ГУШИ, ГРЕШКУ
ПРАШТАЈ
ДА НЕ РАСТЕ ЗВЕР У ТЕБИ.

ОД КАКО ЈЕ ХРИСТОС ГОСПОД
МЕЂУ ЉУД'МА НЕКАД ХОД'О
НОВИ Ј' ЗАКОН СВИМА НАМА
ЗА СПАСЕЊЕ НАШЕ ДОД'О.

БЛИЖЊЕМУ ДА ПРАШТАШ
И ТО ВЕЋ ОД САДА
НИТ' ОКО ЗА ОКО
НИТ' ОСВЕТА ДА ВЛАДА.

СВИ СТЕ ЉУДИ САДА БРАЋА
КРВЉУ МОЈОМ ОРОЂЕНА,
ЉУБАВ НЕК' ЈЕ УВЕК С' ВАМА,
А МРЖЊЕ ДА НЕМА.

ГРУЗИЈСКИ ПАТРИЈАРХ ИЛИЈА КРСТИО 630 ДЕЦЕ У 57. САБОРНОМ КРШТЕЊУ

Тбилиси, 22. јануар 2019. године

**Његова Светост
Патријарх Илија II,
најомиљенији и
најпоштованији
човјек у земљи,
прославио је своје 57.
масовно крштење у
храму Св.Тројице.**

Света тајна крштења обављена је у храму Свете Тројице у Тбилисију 20. јануара, док је још 630 ново-крштених постало патријархови кумови.

Његова Светост крстила је више од 700 дјеце на претходној церемонији крајем новембра.

"Данас је срећан дан", рекао је Пат. Илија. „Више од 500 дјеце је крштено и придружило се Христовој војсци. Честитам вам овај срећан дан. Ви знаете да је Грузија испуњена Пресветом Богородицом. Ова дјеца и цијела Грузија су под заштитом Богородице"

Сваком дјетету је дата крштеница и потврда о крштењу. Све у свему, Пат. Илија сада има више од 37.800 кумчади.

Првим саборним крштењем 19. јануара 2008. године, патријарх Илија је започео своју иницијативу да помогне у побољшању тешке демографске ситуације у Грузији узроковане пост-совјетским стопама абортуса. Такве саборне свечаности одржавају се четири пута годишње у којима патријарх лично крсти и постаје Кум за трећу и каснију дјецу брачних православних парова.

Према најновијим статистикама, земља има 3.718.200 становника. Према прогнози Фонда за становништво Уједињених нација (УНФПА), овај број може пасти на 2,985,000 људи до 2050. године.

Пат. Илија је на челу Грузијске цркве 41 годину. У вријеме његовог устоличења било је 15 епископија и само 30 активних цркава је "захваљујући" комунистичким прогонима. Данас постоји 47 епископија и око 2.000 активних парохија, као и око 3.000 свештеника.

СТРЕС И УТИЦАЈ СТРЕСА НА ЗДРАВЉЕ

Др Татјана Суботић Брајић

Стрес је у данашњем модерном и брзом начину живота свеприсутна и актуелна појава, може се рећи једна од “болести” данашњица. Једна од дефиниција стреса каже да стрес настаје када утицаји средине превазиђу индивидуалне адаптивне капацитете или способности особе да се носи са тим.

Ови утицији средине се називају стресори (психолошки и биолошки) и подразумијевану негативне животне догађаје, као што су проблеми на послу, незапосленост, проблеми у браку, финансијске тешкоће, насиље, ратови, друштвене промјене, ожалошћеност због болести или смрти, итд. Такође постоје и физички и физиолошке стресори, напримjer, хируршке операције, траума, болест, гладовање, високе и ниске температуре, бука, напор, и слично. Људи различито доживљавају стресоре и боре се против њих на разне начине. Највећим дијелом је ово условљено генетиком али и карактеристикама личности, као што су снага ега, степен толеранције на фрустрацију, оптимизам, неуротицизам, нада, итд. Оно што је за неке особе стресно, за друге је мање стресно или чак стимулативно. Може се рећи да је стресор резултат процјене, била она реална или не, односно све оно што особа доживи као неповољно или потенцијално угрожавајуће.

По неким дефиницијама стреса, постоји позитиван и негативан стрес. Позитиван стрес није превише дуг, интензиван је и исцрпујући. Он је пожељан за интелектуални и емоционални развој особе. Савладавањем позитивног стреса долази до јачања самопоуздања, осјећаја задовољства, компетенције и боље организације. Негативан стрес је дуготрајан и исцрпујући и на крају доводи до поремећаја функционисања организма. Посљедице стреса се манифистују различито код различитих особа као емоционалне, интелектуалне и физичке промјене. То су напримјер осјећај тензије, фрустрације, умора, проблеми са концентрацијом, фреквенцом, повећањем крвног притиска, учењем, памћењем, спавањем, расположењем и узбуђености, убрзавањем дисања, метаболизма, и слично. Појединци су углавном мање или више итд. Адреналин, норадреналин и кортизол су свјесни и способни да идентификују стресоре и познати као хормони стреса.

посљедице, а рјеђе се дешава да не могу да објасне одређене промјене. Посљедице стреса нису само негативан утицај на здравље и подлога за развој болести, него и погоршање квалитета живота, поремаћај функционисања особе на приватном и професионалном плану, смањена продуктивност и одсуствовање са посла.

Постоје различите дефиниције, класификације и фазе стреса. Фазе стреса би укратко биле 1. фаза узбуње (краткотрајна у којој се организам припрема на борбу) 2. фаза отпора (настаје уколико стрес потраје и тада се организам бори или адаптира, односно прилагођава, како физички тако и ментално) 3. фаза исцрпљења (када се адаптациони механизми исцрпе и јављају се поље поље). Стрес сам по себи не мора бити штетан, као што је већ поменуто, али ако особа сама не успије да са адаптира у другој фази, онда је потребно потражити стручну помоћ. Ако говоримо о акутном и хроничном стресу, може се рећи да је прва фаза акутна, а друга и трећа фаза хроничне.

Реакција организма на акутни стрес је краткотрајна реакција одбрамбене природе, која значи има заштитни карактер и повезана је са активацијом аутономног симпатичког нервног система (који ради без утицаја наше воље) па се под утицајем овог система луче хормони адреналин и норадреналин из надбubreжне жлијезде. Ова реакција се назива “бори се или бежи” (fight or flight) и припрема организам да се носи са новонасталом ситуацијом и потенцијалним опасностима а манифестије се повећаном срчаном притиску, повећањем крвног притиска, убрзавањем дисања, метаболизма, и слично. Адреналин, норадреналин и кортизол су познати као хормони стреса.

У медицини је утицај психичког и емотивног директно и индиректно. Директан утицај стреса здравља на физичко здравље и развој болести представља, преко одређених патофизиолошких познат од давнина. Врло важно је нагласити да до механизама, повећану осјетљивост особе на стања стреса не доводе само непријатни догађаји, одређене болести, као што су упалне, инфективне већ и саме негативне мисли и емоције (као и аутоимуне болести. Индиректан утицај се испољава тако што код особе која је под стресом долази до неадекватних одбрамбених реакција и лоших образаца понашања који додатно угрожавају здравље, а то су напримjer, недостатак сна и физичке активности, пушење, конзумација алкохола, наркотика, лоша исхрана у виду повећане конзумације угљених хидрата, масноћа, итд. Такође психичке реакције могу бити неадекватне па код особе доминирају негативна размишљања и себе види као мање вриједну.

Ако овај веома комплексан процес упростимо, могли би кажемо да се негативне мисли из једног дијела мозга који се назива хипоталамус, преносе се на једну малу жлијезду хипофизу, која даље путем лучења хормона утиче на рад других жлијезда и органа, а најзначајније на надбubreжну жлијезду. Односно, у стању хроничног стреса из хипоталамуса преко хипофизе крећу сигнали према надбubreжној жлијезди, која сада лучи хормон кортизол, који у условима хроничног стреса може бити повишен (али и снижен, односно ткива временом престају бити осјетљива на кортизол па слабе његова анти-упална дејства). Временом додатно долази и до поремећаја равнотеже у самој “осовини” хипоталамус-хипофиза-надбubreжна жлијезда.

Хормони дјелују на имунолошки систем, а долази и до инфламације и у организму се луче супстанце које се зову цитокини. У циљу постизања равнотеже наш организам има урођену способност да се адаптира путем постизања нових промјена на нивоу нервног, имунолошког и ендокринолошког система, а ова адаптација се зове алостаза. Нажалост, као што је претходно поменуто и алостаза има своје границе. У условима хроничног стреса, односно изузетно честим или дугим стресним ситуацијама, када су алостатички системи превише стимулисани они престају бити ефикасни, односно долази до појаве која се назива “алостатички напор” или “цијена адаптације”. Ова неравнотежа у организму доводи до погоршања већ постојећих болести или настанак нових. Зато је контрола и смањење стреса врло важна у нервозе, опсесивно- компулзивног поремећаја, побољшању квалитета живота и превенцији болести.

Болести које се доводе у везу са стресом се називају и психосоматске болести. Индиректан доказ да су многе од ових болести повезане са психичким стањем и стресом је и чињеница да се у терапији поред лијекова предлаже и психотерапија, која се показала ефикасном. Списак болести које су узроковане стресом или је стрес доприносећи фактор је дугачак и стално се продужава. Нема органа или система на који стрес не може да утиче. Стрес на организам дјелује

У стању хроничног стреса, због повишеног нивоа кортизола, долази до слабљења одбрамбеног система који нас штити од инфективних или заразних болести, тако да је коначан резултат чешћа појава одређених инфекција као напримјер, грипе, прехладе, херпес инфекција, затим осјећај умора, чак и превремено старење. Једна илустрација је чешћа појава вирусних инфекција у периодима испитних рокова код адолосцената. Код особа које су већ инфициране ХИВ вирусом, изложеност стресу убрзава прогресију из латентног стања инфекције у манифестну болест (АИДС). Стрес доприноси и појави малигних болести (мада немамо апсолутне доказе), посебно одређених врста карцинома, напримјер дојке.

Чвршћи докази постоје код утицаја стреса на прогресију малигних болести па се сматра да стрес убрзава напредовање већ постојеће малигне болести. Стрес такође може да доведе до чешће појаве астме и инфекција дисајних путева. Стрес доводи до низа психијатријских болести или погоршава већ постојеће, од чега је најзначајнији и највише проучен утицај стреса на развој депресије и анксиозности, али значајна је и појава анорексије у нервозе, опсесивно- компулзивног поремећаја, паничних напада и пост-трауматског стресног синдрома.

Што се тиче пробавног система, у желуцу и дуоденуму је чешћа појава улкусне болести и Хеликобактер пилори инфекције. Јасна је повезаност стреса и настанка иритабилне болести манифестије боловима и надимањем) као и улцерозног колитиса и Кронове болести (инфламаторне болести дебelog цријева).

Ове болести надаље повећавају ризик од карцинома дебelog цријева. Код хроничног стреса, због инфламације и поремећаја аутономног нервног система који се огледа у предоминацији симпатичког у односу на парасимпатички систем, долази до развоја срчане болести, односно инфаркта миокарда. Такође долази и до повећаног ризика за попуштање срца и срчаних аритмија. Знамо да ове болести могу да имају и фаталан исход. Под утицајем повишеног кортизола у хроничном стресу може доћи до развоја дијабетеса или шећерне болести. Доказана је повезаност аутоимунних болести и стреса, од којих се посебно издвајају болести штитне жлијезде, реуматоидни артритис и неке кожне болести (псоријаза). Хроничан стрес може да буде доприносећи фактор у развоју гојазности. Преко осовине хипоталамус-хипофиза-јајник, стрес може да има негативан утицај на репродуктивну способност и на појаву инфертилитета, односно неплодности. Стрес се доводи у везу и са неуролошким болестима (мигренозне и тензионе главобољњ, мултиплла склероза) и неуродегенеративним болестима (деменција).

Први корак у борби против стреса је свакако идентификација стресора. Сви смо данас изложени стресу, тако да ако су стресори неизбеђни, потребно је бар научити како да се на здраве начине носимо са њима. Неповољан утицај стреса може да се ослabi јачањем појединца, као и употребом здравих стратегија- здравог и уредног начина живота, без конзумирања алкохола и других супстанци, здраве исхране, физичке активности и довољно сна. Потребно је да водимо рачуна о својим мислима и реакцијама, као и о свом тијелу. Препоручују се вјежбе релаксације, опуштање кроз дружење и хобије, позитивно окружење, подршка пријатеља и породице, групе подршке, позитивно размишљање, итд. Сваки појединач зна шта му највише прија и опушта га, тако да треба то и да упражњава. На крају, ако све ове методе закажу и особа не осјећа побољшање, не треба се устручавати и затражити стручну помоћ.

**ХРИСТОС
ВОСКРЕСЕ!**

**ВАИСТИНУ
ВОСКРЕСЕ!**

ДОЂИ ДУШО ДОЂИ ЧЕДО

КАД СЕ ЧОВЕК БОГУ МОЛИ
КАД СЕ МОЛИ КАД СЕ КАЈЕ
ПОМОЋ БОЖИЈА БРЗО СТИЖЕ
ЧИСТИ ДУШУ РАДОСТ ДАЈЕ.

КАД СЕ ЧОВЕК БОГУ МОЛИ
КАД СЕ МОЛИ КАД СЕ КАЈЕ
ПОМОЋ БОЖИЈА БРЗО СТИЖЕ
ЧИСТИ ДУШУ И УЗДИЖЕ.

ПОКАЈАЊЕ ХРИСТОВ ДАР ЈЕ
ЧОВЕЧАНСТВУ ДА СЕ СПАСЕ,
ЈЕР БЕЗ ЊЕГА ОПРОШТАЈЕ
НИКО ПРИМИТ' НЕЋЕ ЗНА СЕ.

КАДА ПЛАЧЕШ КАД СЕ КАЈЕШ
ВРАТИО СИ ВРЕМЕ НАЗАД
ТАКО ДУШИ СНАГУ ДАЈЕШ
(БРИШЕШ ЧЕМЕР, БРИШЕШ ЈАД.)
ИЛИ (ПРЕПОРАЂАШ ДУШУ ТАД.)

САД ЈЕ ОПЕТ ДУША СПРЕМНА
ЗА ЧИЊЕЊЕ ДОБРИХ ДЕЛА
НИЈЕ ВИШЕ ПОЛОВИЧНА
САД ЈЕ ОПЕТ ДУША ЦЕЛА.

ПОКАЈАЊЕ МОЋНА СТВАР
БЛАГОДАТ ЗА БОЖИЈЕ ЉУДЕ
КАД ОТПАДНУ ДА СЕ ВРАТЕ
КАД САГРЕШЕ ДА СЕ КАЈУ
КАД ЗАЛУТАЈУ ДА НЕ ИЗГУБЕ
УСКИ ПУТ КА БОЖИЈЕМ РАЈУ.

УСКИМ ПУТЕМ КАДА КРЕНЕШ
КАДА ДУША ВИШЕ ГРЕШНА НИЈЕ
КАД СИ ДУШУ БОГУ ПРЕД'О
БОГ ЈЕ ПРИМА И ГРЛИ ЈЕ
ДОЂИ ДУШО ДОЂИ ЧЕДО.

ШТА ЈЕ ШАХ?

Драгољуб Милићевић, дипл грађ инжењер

Шах је пре свега ИГРА МИЛИОНА. Древне мудрости о времену говоре: имај времена за шах, имаћеш пријатеље целога живота. Данас у време компјутера можеш да играш ШАХ са играчима из целог света, да преко шаха правиш познанства и стичеш пријатеље у целом свету.

ШАХ је игра за коју се отимају и наука, и уметност и спорт.

Највећи немачки песник и један од највећих лирских песника у светској књижевности Гете (1749 – 1832) је за ШАХ рекао “Шаховска игра је испит ума”. Посебну пажњу заслужује мисао Волтера (1694 – 1778), Француског књижевника, историчара и философа, једног од најслободоумнијих духовна ондашње Европе, иначе и сам шахиста: “Од свих игара ШАХ заслужује највишу почаст људскога ума.” ШАХ је више него игра, мање него наука. На питање шта је ШАХ, Брана Петровић, један од највећих Југословенских песника је рекао да одговор треба тражити изнад небеских висина: “Летом на месец, човек се приближио боговима, играјући ШАХ он је одавно са њима.”

А шта су рекли остали

Ја не могу да поднесем овај живот без ШАХА, књига и лова, Лав Толстој

Живот је прекратак за ШАХ, Бајрон

ШАХ нас пре свега учи да будемо објективни, а комбинација је душа ШАХовске партије, Александар Аљехин

Стратегија захтева размишљање а тактика захтева посматрање, Макс Еве

ШАХ је илустрација лепоте људске уметности и анализе, Михаил Ботвиник

Увек сам помало сажаљевао човека који не зна да игра ШАХ, као што би сажаљевао човека коме је љубав остала непозната, јер је ШАХ као и љубав, као музика има моћ да људе чини срећним, Тараш, лекар и философ

ШАХ је игра по форми, уметност по садржају, наука у извођењу, Тигран Петросјан

Некада су то рајски вртови, а некада губилишта. Али и овде у рајским вртовима може бити тешко, а на губилиштима пријатно, Михаил Таль

Тешко је дати дефиницију нечега што представља

живот, јер ШАХ за мене може бити само живот, Боби Фишер
За разлику од живота, у ШАХу има више правде.

За таблом не помажу наслеђа, титуле и привилегије. Фигуре непогрешиво дају за право ономе кога је нашао пут ка истини, Светозар Глигорић

На крају би најисправније било да прихватимо мишљење шампиона света Михајла Ботвиника који је рекао “ШАХ је комбинација спорта, науке и културе”

Уосталом ШАХ није само вежба ума, то је такође знак високог нивоа културе и толеранције, прави доказ интелектуалних капацитета и способности.

ШАХ развија карактерне особине које су потребне младима пре свега памћење, планирање, истраживање развоја и машту креативности и логику размишљања, подстиче стваралаштво, бољу концентрацију и развија самопоузданање, и тесно је везан за математику и информатику.

И на крају да завршимо како је рекао Тараш ШАХ као љубав, као музика има моћ да људе чини срећним

Драгољуб Милићевић, дипл грађ инжењер
Шаховски мајстор, 3 пута првак Британске Колумбије (1997, 2000, 2001)

Посета Владике
Митрофана

75 година оснивања Кола српских сестара Косовка девојка

УПРАВНИ ОДБОР ЦШО 2019 НАКОН ПОЛАГАЊА ЗАКЛЕТВЕ

Концерт православних хорова у славу Божију

Православна црквена заједница у Ванкуверу и Британској Колумбији је у благом порасту у последњих неколико година. Чувају се православне вриједности и одржава јединственост заједнице првенствено захваљујући братству православног свештенства у Ванкуверу због чијег пожртвовања је однос православних заједница је увијек био складан и трајан. Зато нас посебно радује што се и православни вјерници Ванкувера и околине још више саборно окупљају на богослужењу. Христова православна заједница наставља се дружењем и поводом лијепих концерата нарочито у току Часног Поста.

Повод прво за молитвено сабрање је била недеља Православља која је ове године одржана у Румунској Православној Цркви Свете Тројице у Њу Вестминстеру уз присуство великог броја народа. У истој цркви 13. априла је одржан и други по реду концерт православних хорова који су ове године показали велику спремност и молитвеност у хорским наступима.

Шароликост источног православног хорског појања и разни напјеви су заиста дошли до изражaja на концерту. Учешћа је узело неколико хорова и први су наступили домаћини хор РПЦ Св.Тројице. Изванредно припремљени и тонски усклађени румунски хор је извео неколико великопосних стихира и ирмоса у аранжману Лигије Оанцеа за хорско извођење као и Химну Богородици *Достојно* од Бортњанског и познату народну пасхалну румунску пјеску *Доамне Думнезеул меу*.

Следећи запажен наступ је имао словенски камерни хор Ћирилика који је извео Тебе Појем и Њест Свјат од Мокрањца, затим Рахмањинову

Богородице Ђево и још неколико одлично изведенih пјесама под диригентском палицом Наталије Александрове.

Хор Украјинске Православне Цркве Света Тројица под руководством Вилија Зводеског је извео у украјинском напјеву *Достојно* од Бортњанског и псалам *Хвалите име Господње* у кијевском напеву.

Затим је наступио Хор Српске Православне Цркве Св. Арханђела Михаила који је прошле године био домаћин првог концерта ове врсте у Ванкуверу. Они су напјрије отпјевали псалам *Благослови*

душе моја Господа волгородског напева. Затим су отпјевали неколико пјесама из Духовне лире од Св. Владике Николаја: О радосне вести, Небеска Србија и Христе Боже Распети и свети. Аранжман за пјесме св. Николаја је написао др Николе Ресановића а истакнутим наступом хора је стручно дириговала Олга Токмакова.

Уследио је наступ хора Српске Православне Цркве Св. Саве из Ванкувера који су отпјевали Тропар Св. Сави од Мокрањца, затим ирмос *О тебје радујетсја* од Луке Гавриловића и Стихију српским светитељима од Војислава Илића. Хорски наступ је био складан и мелодичан под диригентском палицом Јоване Ивановић.

На крају концерта наступио је хор Руске Православне Цркве Светог Николе Не Ждали који је добро познат широм православне заједнице у Ванкуверу а и шире. Они су отпјевали *Хвалите име Господње* од Фодорова, затим *Задостојник Крестовоздвижења* у напјеву Тројичне - Сергијеве Лавре и на крају предвођени својим диригентом Олгом Токмаков они су отпјевали *Хвалите Господа с небеса* од Чеснокова.

Сви хорови су били одлично припремљени и сви наступи су били молитвени и све у славу Божију. Након концерта домаћини р цркве су превазишли сва очекивања својом гостољубивошћу и припремљеним посним послужењем. Жеља је свих и план да се ово дружење настави и следеће године.

Љиљана Толјевић

Припреме за дочек Васкрса – радна акција

Полетно и радно, неколико наших вриједних парохијана и младића из наше фолклорне групе су се окупили прошле суботе, 30. марта и провели цијели дан радећи да би се очистили црквене просторије.

Заједнички радећи и млади и стари у доброј атмосфери су неуморно радили и генерално све чистили и глањкали.

Освјежен је иконостас у цркви и црквени намјештај, очишћена је кухиња и бар све генерално опрано и преbrisани сви плафони и кухињски уређаји. Уљепшана је и лијепо осмишљена огласна плоча у доњој просторији, затим су дубински опране стазе око Цркве као и прозори.

Патио и пикник столови су дубински очишћени као и сви зидови око цркве и на патију.

Покренуто је уређење дворишта и окопано је и приремљено земљиште за сађење цвијећа око цркве.

Такође је сређен и црквени подрум и постављене су нове полице за одлагање ствари да би све било што уредније и организованије.

Наша Црква се захваљује свима који су учествовали у овој акцији и који су одвојили своје вријеме и провели цијели дан да би помогли.

Захваљујемо се и нашим вриједним сестрама које су и поред огромног посла чишћења које су одрадиле ипак успјеле да направе и укусан посни ручак за све волонтере и да нас засладе воћем, кафом и чајем.

Хвала свима који су помагали и радили, и хвала свима који су дали донације за нове полице у подруму.

Ово је једна од акција припреме за Васкрс и има још доста после да се уради и сви сте позвани да се прикључите и помогнете.

Можете позвати оца Малишу ако желите да се пријавите и укључите у акцију чишћења.

Љиљана Толјевић

Дан дружења на планини Сејмур

У суботу 9 марта српска школа “Свети Василије Острошки” при ЦШО св. Арх. Михајла у Бурнабију, организовала је редовни зимски излет ученика наше школе током школске 2018/19 године.

Дружење је било на планини Сејмур где смо уживали у зимским спортивима. Имали смо прелеп сунчан дан као створен за провод у природи на свежем ваздуху. Ученици су дошли у великом броју и забављали су се санкајући се заједно са својим родитељима и учитељима, било нас је укупно око 50. Излети су прилике када се у нама буди дух заједништва а такође ће бити и лепе успомене деци која похађају српску школу при нашој цркви, као и свима нама који у њеном раду учествујемо.

Желим да се захвалим учитељицама, родитељима и деци на доласку, добровољном раду, подршци и надасве доброј атмосфери која краси нашу школу.

Протојереј Малиша Миловановић

Одржано ловачко-риболовачко вече

По добром старом српском обичају да се искористи свака прилика за дружење и лијепе разговоре, Зденка и Владо Џумпф су организовали донаторско вече за нашу цркву, а посветили су га ловцима и риболовцима.

У склопу вечери било је организовано такмичење у кувању најбољег ловачког котлића од дивљачи и рибље чорбе, и такмичило се девет екипа. Такмичари су се окупили у суботу, 2. фебруара од раних јутарњих сати у добром расположењу. Такмичење је било веома озбиљно схваћено и сви су се трудили да направе што укуснија јела од дивљачи и рибе. Екипе су припремале своја јела, чувајући при томе своју кулинарске тајне.

У вечерњим сатима прије почетка вечере дегустирана су сва јела и жири је установио да су сва јела била одлична и да је заиста тешко одабрати најбоље јело. Ипак, пошто су се морали изабрати прва три мјеста – жири је прогласио победнике према бројевима гласова. Прво мјесто и највећи број гласова освојила је екипа која је спремила гулаш од срндаћа, екипа Горана Гогића, друго мјесто је освојила екипа Владе Џумпфа а треће мјесто је освојила екипа Милета Јурића.

Сала је била декорисана са ловачким и риболовачким мотивима. Након вечере за коју се побринула домаћица вечери госпођа Зденка са

својом екипом, а послије проглашења побједника и уручења вриједних награда обједницима најбољих котлића, изведен је кратак пригодан програм у коме су узели учешћа наши млади

умјетници извornog пјевања, мушка пјевачка група Младе Србадије – Крајишичи и Миланка Лajiћ. За добро расположење постарао се наш хумориста Веселин Милић. Дружење се наставило уз лијепу музику Данијеле Даце и Драгана Петровића.

Вече је било веома добро посјећено и освојило многе комплименте. Гости су изразили интересовање за следећу прилику за ловачко-риболовачко вече и већ постоји интересовање за додатне такмичарске екипе. Сви који желе да учествују у такмичењу већ сада могу да се јаве Зденки или Влади Џумпф.

Сав приход од ове вечери намијењен је цркви за отплату поправки прозора и црквене куполе.

Велико хвала организаторима вечери као и свим такмичарима који су својим учешћем допринијели да ово вече буде веома успјешно и интересантно.

Љиљана Тољевић

Свечано прослављен св. Сава

Када се прослављају светитељи Божији и угодници, време и простор заузимају мање битну улогу. Управо се то дододило у Бурнабију, Британска Колумбија, где смо скупљени под сводовима цркве св. Арх. Михајла прослављали у радости, првог српског Архиепископа св. Саву.

Св. Сава је засигурно највећи изданак нашег рода, па стoga, можемо рећи да је Савиндан наш национални празник, који се слави широм Васељене, где год српски народ живи. И наша црква св. Арх. Михајла, је на свечани и

домаћински начин дочекала и прославила св. Саву.

Прослава је започела у суботу 26. јануара 2019. г. св. Архијерејском Литургијом, на којој је Богу молитве узносио наш епископ канадски Г. Митрофан. По завршетку св. Литургије владика је пригодном беседом скончаним народу, објаснио животе и дело св. Ермила и Стратоника, мученика београдских, који су се тога дана у календару прослављали. Наравно, наш владика је у беседи и објаснио дело и

значај и св. Саве. Потом смо сви заједно, сабрање наставили и пригодним ручком припремљеним од стране КСС „Косовка девојка“, у трпезарији испред цркве, каква је манастирска пракса.

У недељу 27. јануара 2019. г. служена је св. Литургија, у пуној цркви, и на диван, литургијски начин, наш народ је показао велико поштовање које има према св. Сави.

Потом смо отишли у нашу салу, где је најпре освештан славски колач и,

одмах затим послужен свечани ручак, трудом вредних сестара.

И по ручку уследила је и светосавска Академија,

у организацији деце из

српске школе „св.

Василије Острошки“ и

фолклорне групе „Млада Србадија“.

Пред пуном салаом гостију,

смењивале су се игре, песме, рецитали,

драмски комади које су наша деца

приказивала заједно са својим

учитељицама и кореографима.

Присутни парохијани су аплаузима

поздрављали наступе наше деце и, срећни

испуњених срца оним што су видели отишли

својим домовима, са константацијом да удаљеност

од Отаџбине, ипак нема велики значај, када се

прослављају угодници Божији, поготову први

српски Архијерески и наш утемљивач св. Сава.

Протојереј Малиша Миловановић

Прослављен празник Рођења Христовог – Божић

С празником Рождества Христовог све ново почиње у историји човјечанства и нова радост се даје у лицу Оваплоћеног Богомладенца Христа. Благочестиви срби су увијек свјесни ове

предивне истине и зато се сваки вјерни народ наше ЦШО радовао Божићу и празник је дочекан и прослављен у празничној атмосфери.

У седмицама које су претходиле Божићу, вјерни су посјећивали богослужења и снажили своје душе уз пост и молитву и приступали Св. Причешћу. Црква је, хвала Богу, била пуна народа и дао Бог да се још више умножимо и усавршимо у хришћанским врлинама које нам доноси празник Божића: љубави, милостињи, гостольубљу и снисходљивости једни према другима.

Велики број вјерних су, угледавши се на мудраце који су дошли Богомладенцу на поклоњење са дарима, долазили у свети храм да одају славу и хвалу, а на Бадњи Дан и Божић Црква је била препуна народа. Заиста ништа узвиšеније нема и радосније него када вјерни хрле у Цркву која их увијек раширенih руку очекује. Тако је и наша Црква поносна на своја вјерна чеда, на вас наше парохијане, који водите бригу о својој светој православној вјери и дивним исконским српским православним обичајима и својим посјећивањем чврсто чувате и одржавате Христову традицију и традицију наших светих предака, матера и отаца. Ове године су сви присутни са Празничног вечерњег богослужења понијели сјећање на Витлејемску пећину и Богомладенца у јаслама и уз свежањ освећеног Бадњака понијели радост Божића у своје домове.

Празнично вечерње богослужење са црквеним пјесмама и добро увјежбаним хористима који су пјевали богослужбене и празничне пјесме, да споменемо само Ликуј данас Сионе, Витлејеме славни граде, Слава Богу на висинама и остале Божићне пјесме су одјекивале вјековном љепотом Божића.

На сам дан Божића, одлужена је Божићна Литургија која је зрачила радошћу и храм је блистао онако како само на Божићно јутро блиста на богослужењу. Многа дјеца и вјерни су се причестили.

Након свете Литургије освећена је и ломљена Чесница и приређен је божићни ручак и празничне литургије на празник Сабора Пресвете Богородице и Св. Архијакона Стефана.

Љиљана Тољевић

**The Serbian Orthodox Church to
her spiritual children at Pascha,
2019
+IRINEJ**

By the Grace of God

Orthodox Archbishop of Pec, Metropolitan of Belgrade Karlovci and Serbian Patriarch, with all the Hierarchs of the Serbian Orthodox Church to all the clergy, monastics, and all the sons and daughters of our Holy Church: grace, mercy and peace from God the Father, and our Lord Jesus Christ, and the Holy Spirit, with the joyous Paschal greeting:

Christ is Risen!

O death, where is your sting?

O Hades, where is your victory?

Christ is risen, and not one dead remains in a tomb!

Christ is risen, and life reigns!

(*Paschal Homily of Saint John Chrysostom*)

Dear Spiritual Children,

With hearts full of joy and the light, we today celebrate *Feast of feasts*, the Feast of victory of faith and life over death, the feast of Christ's resurrection, as well as the resurrection of human nature, the resurrection of every person.

Dissolution and death, planted in human nature through sin, confirm with their glaring and undeniable certainty the end of the historical path and life of every human being. The biological cycle that begins from the mother's womb ends in the womb of the earth, but passingness and death show themselves as the only unavoidable reality. But we, from the first man to this day, with our every word, thought and action show that we do not accept death, that the death is anomaly, that we are hungry and thirsty for eternal life, that is, that we are created and elected for the fullness of life and eternity.

Hence all human efforts are directed towards an attempt in finding a cure against death and decay. All the religions of the world, all sublime efforts of the human spirit – philosophy, science and art - in the end, have only one goal: to conquer death! To this end, throughout the centuries, mankind has created unprecedented wonders of technical and material culture in general

It has developed scientific knowledge to unprecedented proportions, it has demonstrated an immeasurable momentum of social creativity, philosophical thought has led to extraordinary elegance and clarity and it has created great art, but the goal remained unreachable! The reason is simple – the transient and created cannot by itself become permanent and eternal.

That is why the Only-Begotten Son of God, the Incarnated Love of God, came into the world and endured sufferings on the Cross, and in so doing, once and for all -- Oh what a miracle!--made His life our life! He took our death upon Himself as His own, so that, by the blessing and the love of the Heavenly Father, He would rise from the grave, and so by His death irreversibly overcome the general law of dying and death. Christ's Resurrection, as the Good News of the Gospel and an irrefutable fact, is the firm foundation and the heart of the Christian faith. It has become a new birth of humanity for eternal life and a door leading into the world of a new, transfigured reality, the reality of the glory of the Heavenly Kingdom. The words of the Holy Apostle Paul attest to this fully when he said: "*But now Christ is risen from the dead, and has become the first fruits of those who have fallen asleep.*"(I Corinthians 15:20)

The mystery of Christ's Resurrection reveals to us that God in no way is an abstract notion or some hypothetical and unapproachable "higher power", which enslaves and limits us with a system of moral norms. On contrary, He is a perfect Person Who came into the world not only to improve the conditions of this life or to offer to us some, or even an ideal economic or political system or to teach us a method by which to achieve a certain psycho-physical balance. He came to conquer death as "the last enemy" (cf. I Cor. 15:26) and to bring life eternal to the entire human race. "*For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whoever believes in Him should not perish but have everlasting life.*"(St. John 3:16)

It is no coincidence that none of the evangelists has tried to describe the Resurrection Event itself, that is, to present what has happened during the key moment of rising from the sleep of death. All, without exception, talk about the consequences of that Event and cite testimonies from people about the empty tomb. The actual Mystery of the Resurrection remains hidden. What the eyewitnesses, disciples and apostles of Christ have witnessed and what the saints of God throughout the centuries have confirmed, are the ap-

pearances of the Resurrected Lord and their experience of conversing and entering into communion with Him. This means that not only can no one comprehend and see, but also, no one can describe these saving events, which are above our intellectual capabilities. We are made worthy of the reality of these Mysteries only through faith and spiritual experience, because the reality of communion with the Resurrected One is not a question of laboratory research and rational proof, but rather is that of the Eucharistic participation in the common Life Cup. We have the blessed opportunity to experience the fruits of the Resurrection, but not to judge the nature of this Mystery in isolation, but only together with the Mystery of Incarnation and with all the Mysteries of the Divine Economy of salvation as a whole.

The Resurrected Lord Himself has revealed that Mystery above all mysteries to us when He with the two of His disciples was on the road to the village of Emmaus: "Then He said to them, "O foolish ones, and slow of heart to believe in all that the prophets have spoken! Ought not the Christ to have suffered these things and to enter into His glory?" (St. Luke 24:25-26) He fully revealed Himself in His resurrected and transfigured form only when He during the dinner took the bread, blessed it, and then distributed it to them. It was then that the eyes of their minds were opened and they recognized Him as the Resurrected Lord. The joyous reality of the Resurrection cannot be understood with the human mind, but only through the eyes of faith. And even then it not just anywhere, but in the Divine Liturgy, that we can recognize the Resurrected and glorified Savior Christ. The event of Resurrection is experienced in the Liturgical communion with others, that is, in the Church of Christ. Therefore, the Resurrection concerns not only individuals, but the entire community, the People of God as a whole. By the gift of God it is an all-encompassing, ecclesial event of the entire universe.

By His Cross and Resurrection Christ has finally destroyed enmity and has unified mankind in one Body and one Nation. That is why One, Holy, Catholic and Apostolic Church is the Church of the reconciliation of all and of everything. That is why we, the reconciled, filled with the new true life, have become "fellow citizens with the saints and members of the household of God." (Ep.

Unfortunately, even in the midst of this heavenly-earthly Paschal joy, we are facing many temptations and tribulations with terrorism, wars, and the loss of life throughout the world. The cries and agony of victims which come to us with the greatest of speed through modern means of communication wound our hearts. Various and limitless disappointments, sadness and dissatisfaction are overtaking our souls. All around us, injustice and hate rule and truth is being made relative. People who live a virtuous life are slandered and persecuted. That is not only on a personal and local plane, but also on a global scale. We are witnesses that throughout the world today basic Christian values are being pushed into the background, and mankind is not only being offered, but also in some places being forced, not only to accept those systems that are foreign to Christianity, but also those totally opposed to it.

In such a devious world, we, the Orthodox Christians, are called to witness by our example to our loved ones and neighbors, near and far, the victory of life over death and of sense over nonsense. The Church must not live only for itself as a closed religious community, concerned only with questions of personal piety.

She is obliged to be the bearer of peace and reconciliation, love and solidarity to the entire human race through the joy and experience of the Resurrection.

Let us ask ourselves: what kind of faith do we have? Do we really believe that Christ rose from the dead? Does this Event have crucial saving consequences for us and for our lives? In the answer to this simple question lie the answers to all our troubles, fears and insecurities; the answers to all our temptations, existential dilemmas, psychological conflicts, moral, societal, national and all other challenges, of both a personal and global character. *"If you confess with your mouth the Lord Jesus and believe in your heart that God has raised Him from the dead, you will be saved."* (Romans 10:9)

In this year when we celebrate the great jubilee of our Church, the eight centuries of its autocephaly, we pray for the fullness of our blessed nation, living in the fatherland and abroad, that it may rejoice in the Resurrection of Christ, and in love and in harmony may preserve the unity of our Holy Church; that no personal or any earthly interests may ever supplant the interests of the Church of Christ, nor of the general welfare of mankind.

With special earnestness, we pray today to the Resurrected Christ God that, through the intercession of

Saint Sava, the Holy Tsar Lazar and all the saints of our nation, peace and freedom may return to our crucified Kosovo and Metohija, our spiritual cradle and our Jerusalem, where the greatest Serbian holy shrines are, the pearls of Orthodox spirituality, Serbian culture and of the entire Christian and world spiritual heritage.

God, by spreading His arms upon the Cross, has embraced and drawn to Himself all people and all of creation and has come to dwell within us as Eternal Love, full of grace and truth. Therefore let us, by likening ourselves unto Him, embrace each other with God's crucified and resurrected Love! Not only those who love us, but also our enemies! Let us forgive them, because the Lord also forgave us our sins on the Cross, saying, "Father, forgive them, for they know not what they do." (St. Luke 23:34) "If there were no words: forgive me, and may it be forgiven, human life would be totally unbearable", said the Serbian Chrysostom, Saint Bishop Nikolai. So, let us forgive each other! Let us reconcile with each other! Let us embrace each other, that we may walk the sacred path of Divine Love! Let us witness the Love and live by Him!

Expressing with one mouth and one heart these truths, all of us Orthodox Christians throughout the world today exclaim: "This is the day of resurrection. Let us be illumined by the feast. Let us embrace each other. Let us call "Brothers" of even those that hate us, and forgive all by the resurrection, and so let us cry: Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and upon those in the tombs bestowing life."

Christ is Risen! Indeed He is Risen!

Given at the Serbian Patriarchate in Belgrade
on Pascha 2019.

Your intercessors before the Resurrected Christ:

Archbishop of Pec,

Metropolitan of Belgrade-Karlovci and

Serbian Patriarch

IRINEJ

Metropolitan of Montenegro and the Coastlands **AMPHILOHIJE**
 Metropolitan of Zagreb and Ljubljana **PORFIRIJE**
 Metropolitan of Dabro-Bosna **CHRYSOSTOM** Bishop of Sabac **LAVRENTIJE**
 Bishop of Srem **VASILIJE**
 Bishop of Banja Luka **JEFREM**
 Bishop of Budim **LUKIJAN**
 Bishop of Banat **NIKANOR**
 Bishop of New Gracanica-Midwestern America **LONGIN**
 Bishop of Canada **MITROPHAN**
 Bishop of Backa **IRINEJ**
 Bishop of Great Britain and Scandinavia **DOSITEJ**
 Bishop of Western Europe **LUKA**
 Bishop of Zicha **JUSTIN**
 Bishop of Vranje **PAHOMIJE**
 Bishop of Sumadija **JOVAN**
 Bishop of Branicevo **IGNATIJE**
 Bishop of Zvornik-Tuzla **FOTIJE**
 Bishop of Mileseva **ATANASIJE**
 Bishop of Budimlje and Niksic **JOANIKIJE**
 Bishop of Düsseldorf and Germany **GRIGORIJE**
 Bishop of Valjevo **MILUTIN**
 Bishop of Ras and Prizren **TEODOSIJE**
 Bishop of Western America **MAXIM**
 Bishop of Gornji Karlovac **GERASIM**
 Bishop of Eastern America **IRINEJ**
 Bishop of Krusevac **DAVID**
 Bishop of Slavonia **JOVAN**
 Bishop of Austria and Switzerland **ANDREJ**
 Bishop of Bihac-Petrovac **SERGIJE**
 Bishop of Timok **ILARION**
 Bishop of Nis **ARSENIJE**
 Bishop of Australia and New Zealand
 Metropolitanate **SILUAN**
 Bishop of Buenos Aires and South Central America **KIRIL**
 Bishop of Dalmatia **NIKODIM**
 Bishop of Osek-Polje and Baranja **HERUVIM**
 Bishop of Zahumlje and Herzegovina **DIMITRIJE**
 Vicar Bishop of Moravica **ANTONIJE**
 Vicar Bishop of Remezijan **STEFAN**
 Vicar Bishop of Mohac **ISIHIJE**
 Vicar Bishop of Diokleia **METODIJE**
THE ORTHODOX ARCHDIOCESE OF OCHRID: Archbishop of Ochrid and Metropolitan of Skoplje **JOVAN** Bishop of Polog and Kumanovo **JOAKIM** Bishop of Bregalnica **MARKO**
 Vicar Bishop of Stobi **DAVID**

ХРИСТОС ВАСКРСЕ ИЗ МРТВИХ, СМРЋУ СМРТ УНИШТИ И СВИМА У ГРОБОВИМА ЖИВОТ ДАРОВА!

Сви догађаји из Христовог живота, почев од Оваплођења па до Васкрсења и Вазнесења на небо, су тешко схватљиви са становишта људске логике.

Човеково тело после пада у грех показало је склоност према пропадљивости и трулежности. Једини начин да се човек ослободи смртности и да задобије вечни живот био је да човек задобије учествовањем у божанској животу на јединствен начин. Бог је постао истински човек ! Имајући у виду овај план спасења рода људског апостол Павле говори: " У њему пребива сва пуноћа телеснога." Речима светог Атанасија из Александрије то значи : " Бог је постао човек да би човек постао бог."

Васкрсење подразумева спасење од смрти односно вакрсење тела и зато апостол Павле каже: Ако Христос није вакрсао, али и ако ми нећемо вакрснути и узалуд је вера наша, али узалуд је и оно што је Христос чинио и радио (родио се, настанио се међу нама, проповедао, исцељивао...) без вакрсења нема живота.

Говорећи о смрти Господа Исуса Христа, св. Јован Дамаскин каже:" Као што са наиласком светлости ишчезава тама, тако се изгони трулежност наиласком живота."

Смрћу и Васкрсењем Господ је победио нашу смрт и подари људима непобедиву и неуничтиву снагу, којој не могу одолети никакве силе овог света. Верујући у Његово Васкрсење ми верујемо у непрекидно обнављање наше природе. Радујући се Њему Вакрслом радујемо се и свом будућем вечном животу.

**ХРИСТОС , УСТАВШИ ИЗ МРТВИХ,
ПОСТАДЕ ПРВИНА ПРЕМИНУЛИХ.
ЊЕМУ СЛАВА И ВЛАСТ КРОЗА СВЕ
ВЕКОВЕ. АМИН.**

Свети Јован Златоусти

The Paschal Sermon

of Saint John Chrysostom

Is there anyone who is devout and a lover of God? Come, and receive this bright, this beautiful feast of feasts! Is there anyone who is a wise servant? Rejoice, as you enter into the joy of your Lord! Is there anyone who is weary from fasting?

Come, and receive your reward! Is there anyone who has labored from the first hour? Accept today your fair wages! Is there anyone who came after the third hour? Be glad, as you celebrate the feast! Is there anyone who came after the sixth hour? Have no doubts, for nothing is being held back!

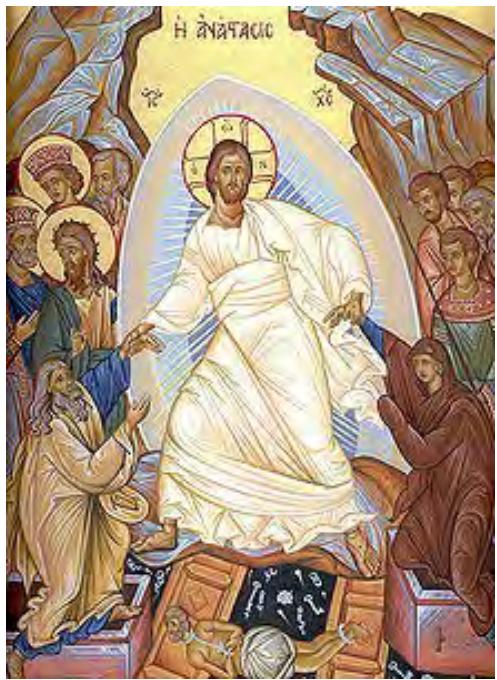
Is there anyone who delayed until the ninth hour? Come forward, without any hesitation! Is there anyone who came up only at the eleventh hour? Do not be afraid because of your lateness - for the honor and generosity of the Master is unsurpassed. He accepts the last as well as the first; He gives rest to the eleventh-hour arrival as well as to the one who labored from the first; He is as merciful to the former as He is gracious to the latter; He shows His generosity to the one, and His kindness to the other; He honors the deed and commends the purpose. Therefore, enter all of you into the joy of your Lord! Both first and last, receive the reward; rich and poor, dance and sing together; sober and heedless, honor this day; those who have fasted and those who have not, enjoy a feast today.

The table is filled, and everyone should share in the splendor; the calf is fatted, and no one must go away hungry. Come, one and all, and receive the banquet of

faith! Come, one and all, and receive the riches of loving-kindness! No one should lament His poverty, for a kingdom belonging to all has appeared; no one must despair over His failings, for for-

giveness has sprung up from the grave; no one must fear death, for the death of the Savior has set us all free. By being held in its power He extinguished it, and by descending into Hades He made Hell a captive. He embittered Hell when it tasted His flesh. And in anticipation of this, the prophet Isaiah exclaimed: "Hades was in an uproar, meeting You below." It was in an uproar, for it was wiped out; It was in an uproar, for it was mocked; It was in an uproar, for it was vanquished; It was in an uproar, for it was bound in chains. It took a body, and met up with God; It took earth, and came face to face with Heaven; It took what it saw, and was struck down by what it did not see. O death, where is your sting?

O Hades, where is your victory? Christ is risen, and you are laid low; Christ is risen, and the demons are struck down; Christ is risen, and the angels rejoice; Christ is risen, and life is abundant and free; Christ is risen, and there are no dead left in the tombs! For Christ, when He was raised from the dead, became the first fruits of those who have fallen asleep. To Him be glory and dominion unto ages of ages. Amen.

Two Faces of Digital Technology

We can freely say today that no technical invention in history has spread so quickly and reached so many aspects of human life such as the introduction of the digital technology into the world. We don't need to spend too many words describing its impact on our behavior, we are all affected by it and we are all using its products in our everyday lives.

Generally speaking, there is nothing bad by itself in technological advancement. The first and second industrial revolution brought enormous progress to humanity in manufacturing, agriculture, medicine, transportation etc. And then, some forty years ago, the world stepped into the third, so called digital technological revolution. Unlike the first two that were mostly dealing with visible, material things in the field of mechanics, electrical engineering and chemistry, the third revolution deals with a somewhat abstract notion, which is digital information.

Transferring information into digital format is probably the greatest scientific breakthrough in the history of mankind, a process that has opened unheard opportunities in improving all forms of human activity. General computerization, easy and quick access to data and the astonishing connectivity of people at opposite ends of the planet are integral parts and generally accepted characteristics of today's human society.

However, history teaches us that every revolution, even the scientific one, carries with itself big changes and fundamental shifts in a way human society functions. While the first two revolutions caused serious problems for society such as people losing jobs due to mechanisation, the destruction of natural environment and in some cases introduction of slave labor, the third revolution differs from its predecessors even in its negative consequences. Since its subject is information, which by definition is of non-materialistic nature, the digital revolution manifests its negative effects by endangering another non-material category – the category of human souls. This assertion might appear exaggerated to someone, but even quick analysis confirms such a conclusion, especially if the attention is addressed to two of the most widespread inventions

of digital revolution: the internet technologies and smartphones.

When speaking of internet in general, we often use the word "web" as a synonym for it. This word can have two meanings – it could be referring to the connections between people and organizations into a useful network of information, or on the other hand it could represent an intertwined web of text, images and sounds through which user must move very carefully so not to get entangled in it and become its prisoner. It is very interesting that for every useful characteristic of the internet there is an opposite, bad side of it, the side that brings great dangers to our lives.

Obviously, a useful side of the internet is the fact that we can access huge amount of easy-to-use information we can apply at work and school, to follow the latest news or to learn more about history or science. Unfortunately, there is a dark and very dangerous side of the internet, in which an abundance of extremely inappropriate and harmful content can be encountered, such as violence, pornography, satanism, extremism and other unwanted things damaging to our lives and souls.

Also, the abundance of information can sometimes present a difficulty because one can easily become lost in it so he continues wandering around the web forgetting what the initial intention was at all.

The second great invention of the digital revolution is the smartphone, the true masterpiece of technology that has merged in itself the computer, phone, TV, camera, and who knows what else if all those downloadable applications are taken into account. This versatility has made them so appealing for the users that psychologists believe some people developed clinical dependency on them. The highest number of cases are within younger population, although the older one is equally susceptible to the same problem. And what is to be said about the incredible expansion of social networks which found smartphones to be the ideal platform for their existence. Social networks can have a positive effect on people if they are used to maintain contacts with family and friends, exchange information, and in general, if the purpose is of good nature, they introduce a new and useful dimension into interpersonal relationships.

But of course, we can easily identify numerous harmful sides of social networks as well. For example, when creating user profile on any social network, users represent themselves by selecting and posting the best possible information from their personal lives, which builds an incomplete, vain image of themselves, some kind of self-idealization that can produce an entire array of harmful consequences. Some of them are the development of pride and self-centeredness, envy, sadness and even depression if someone else's online life looks better and more fulfilling than ours. On social networks emphasis is often placed on the exterior look, making personal spiritual dimension less important, while in fact spirituality and inner qualities represent our most valuable characteristics. Should we even mention the disastrous influence of all these things to developing modesty and other Christian values?

Communicating with text through an app is very convenient for instant messaging but it is deprived of important elements of a live conversation that bring true meaning and personal tone to it. Such communication has slowly reduced sentences to simplified short messages, then further reduced messages to abbreviations, and finally replaced the abbreviations with smileys, memes, e-mojis and other things that needed new words to be invented, because no dictionary had them in it...

The 24 hour connection to the network leads to the serious saturation with information. Being constantly bombarded by messages, tweets, contact statuses, news and advertisements, people bring themselves into state of anxiety and permanent anticipation of something new, instead of developing inner peace and calmness.

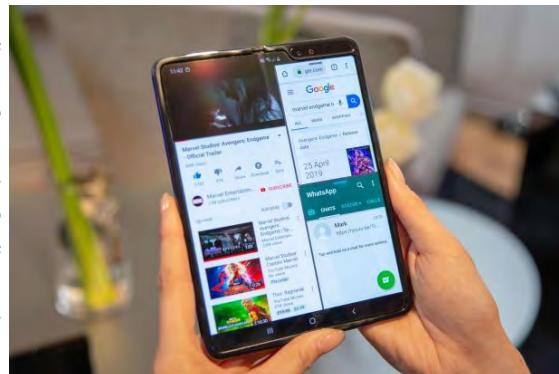
Protection of personal information on the network presents another big problem, because digital technology is actively trying to learn and permanently save as much data as possible about the person using it. It is believed that today the internet is accessible to some 3 billion people. At this moment we are on the verge of introducing 5G networks that will further speed up the flow of information and increase the number of users even more. Having all this in mind, it is clear that the amount of personal information that is going to be collected and stored in some central database gives terrifying power to those who control it. Russian patriarch Kirill is warning us about this danger in one of his interviews, and brings this general globalisation and centralisation of data in connection with the appearance of the antichrist. We have to men-

tion that patriarch Kirill emphasized that the Orthodox Church is not against the internet in general sense, the patriarch himself has previously called for more active Orthodox missionary work through social networks and blogs, but the Orthodox Church certainly is against the development and use of the system that controls the human identity and deprives it of personal freedom.

When children have uncontrolled and unlimited access to the internet and digital devices it exposes them to unlimited dangers. Parents must pay special attention to this problem and through conversation and mutual understanding control children's activities. It is necessary to seriously work on proper education in this field, both of children and parents, because children are very quick to adopt new knowledge about digital world and the parents often lag behind them, making it difficult to identify dangers and react properly and preventively.

It is a big question whether the digital revolution in the end will bring more benefits or damage to the humanity, the outcome will depend on people themselves and how they use it. If we can judge by the events we have seen so far, it's dangers are proportional to its benefits. Since we are part of this society, it is up to us to use modern technology responsibly and with self-control so we can preserve the traditional family and Christian values, as well as our souls. We must not allow virtual social networks to replace the need for living human communities and we must not become infected with this widespread obsession with technology and newest trends.

The Serbian Orthodox Church is taking these problems very seriously and it has founded The Centre for Study and Use of Modern Technologies, an excellent project lead by professionals in this field and also with active involvement of the Orthodox clergy familiar with this matter.

The website address of the Centre is <https://cepis.spc.rs/> and it is highly recommended to visit this web page in order to learn more about the subject we talked about in this article, the subject that will certainly have to be addressed more in the future.

WHEN YOU DECIDE TO EMBARK ON A GOOD DEED, PREPARE YOURSELF TO CONFRONT TRIALS...

By Abba Isaac the Syrian

When you decide to embark on a good deed, you must first prepare yourself for the trials that you will encounter. Because, when the enemy sees you beginning to fervently live a God-pleasing life, he usually attacks with various and terrible trials that will render you cowardly and make you abandon your good intention. And it is by God's concession that you will be confronted by trials, so that you will persistently knock on the door (of His mercy) - for fear of the sufferings, but also that the remembrance of Him may be rooted inside you so that you may approach Him with your prayers, thus sanctifying your heart through the incessant remembrance of Him. And when you do invoke Him, He will hearken to you, so that you will thus learn that God is the One Who redeems you, and will then feel the presence of Him Who had fashioned you, strengthening and protecting you, because the shelter and the providence of God embrace all men. However, these things do not become visible, except only to those who have cleansed themselves of sin and who continuously concentrate on God. God's help and providence are in fact exceptionally revealed, when those cases suffer extreme trials for the sake of the truth, because then they are able to feel it very clearly, by the sense of the Nous.

There are some, who had seen it (the help) with their physical eyes – depending on the trials they had undergone – and had thus ascertained God's solidarity and were motivated by it into acts of bravery – as we have learnt of Jacob and Jesse and the Three Youths and the Apostle Peter and the other saints who had struggled for Christ. To them, it (divine help) was more than obvious, as it came in human form, giving them thus courage and preparing them for the struggle for piety. But the Fathers also, who had lived in the desert and had driven demons away from there -and themselves had become the domiciles of angels - holy angels constantly appeared to them, and in every way helped them and stood by them in everything, supporting them and ridding them of the trials that the savage demons caused them to undergo. But even today, God's help does not distance itself from those who had wholly dedicated themselves to the works that please Him; He is also close to all those who invoke Him.

ANCIENT STORY ABOUT THE FENCE

There was one little boy who had a bad temper. His father gave him a bag full of nails and told him to hammer the nail into the fence every time when he enrages and loses control over himself.

On the first day the boy hammered 37 nails. During the following months he has learned how to control his anger and the number of nails in the fence was decreasing.

He has learned that it is easier to control one's nature and temper than to hammer the nail in the fence.

Finally, the day came when he did not hammer a single nail to the fence. He went to his father and told him that on that day he did not get angry once.

His father told him: "Every day when you manage to control your temper, take one nail from the fence."

The days went buy and one day the boy said to his father that he has taken all nails from the fence.

The father told him: "you did well my son, but look at all the holes in the fence. The fence will never be the same again. When you say things in anger, they are leaving a scar, like those holes in the fence. When you hurt someone even if you say I am sorry, the wound remains. Verbal arguments are the same like the physical fights.

Family is a special diamond, the family supports you and loves you and they sincerely want you to succeed. They are always there for you and blood ties can never be broken or erased.

Live a life to keep your fence solid and healthy.

Executive Board with the priest, Ladies Auxiliaries, Serbian School St. Vasilije of Ostrog and Folklore Group *Mlada Srbadija* wishes to all parishioners, Serbians and orthodox people a very happy and blessed Easter.

CHRIST IS RISEN!

INDEED HE IS RISEN!

TEACHINGS OF CHURCH HOLY FATHERS

Happiness

How mistaken are those people who seek happiness outside of themselves, in foreign lands and journeys, in riches and glory, in great possessions and pleasures, in diversions and vain things, which have a bitter end! In the same thing to construct the tower of happiness outside of ourselves as it is to build a house in a place that is consistently shaken by earthquakes. Happiness is found within ourselves, and blessed is the man who has understood this. Happiness is a pure heart, for such a heart becomes the throne of God. Thus says Christ of those who have pure hearts: "I will visit them, and will walk in them, and I will be a God to them, and they will be my people." (II Cor. 6:16) What can be lacking to them? Nothing, nothing at all! For they have the greatest good in their hearts: God Himself! (St. Nektarios of Aegina, Path to Happiness, 1)

The soul that loves God has its rest in God and in God alone. In all the paths that men walk in in the world, they do not attain peace until they draw nigh to hope in God. (St. Isaac the Syrian, Homily 56, 89)

Truth

Truth is not a thought, not a word, not a relationship between things, not a law. Truth is a Person. It is a Being which exceeds all beings and gives life to all. If you seek truth with love and for the sake of love, she will reveal the light of His face to you inasmuch as you are able to bear it without being burned. (St. Nicholas of Serbia, Thoughts on Good and Evil)

How does God relate to us?

God loves us more than a father, mother, friend, or any else could love, and even more than we are able to love ourselves. (St. John Chrysostom)

A certain monk told me that when he was very sick, his mother said to his father, "How our little boy is suffering. I would gladly give myself to be cut up into pieces if that would ease his suffering." Such is the love of God for people. He pitied people so much that he wanted to suffer for them, like their own mother, and even more. But no one can understand this great love without the grace of the Holy Spirit. (St. Silouan the Athonite, Writings, IX.10)

The Lord loves all people, but He loves those who seek Him even more. To his chosen ones the Lord gives such great grace that for love they forsake the whole earth, the whole world, and their souls burn with desire that all people might be saved and see the glory of the Lord. (St. Silouan the Athonite, Writings, IX.8)

How to Come to Know God

If a person wants to get an idea about the pyramids of Egypt, he must either trust those who have been in immediate proximity to the pyramids, or he must get next to them himself. There is no third option. In the same way a person can get an impression of God: He must either trust those who have stood and stand in immediate proximity to God, or he must take pains to come into such proximity himself. (St. Nicholas of Serbia, Thoughts on Good and Evil)

As it is impossible to verbally describe the sweetness of honey to one who has never tasted honey, so the goodness of God cannot be clearly communicated by way of teaching if we ourselves are not able to penetrate into the goodness of the Lord by our own experience. (St. Basil the Great, Conversations on the Psalms, 29)

Many rich and powerful men would pay dearly to see the Lord or His Most Pure Mother, but God does not appear in riches, but in the humble heart... Every one of the poorest men can be humbles and come to know God. It need neither money nor reputation to come to know God, but only humility. (St. Silouan the Athonite, Writings, I.11,21)

No matter how much we may study, it is not possible to come to know God unless we live according to His commandments, for God is not known by science, but by the Holy Spirit. Many philosophers and learned men came to the belief that God exists, but they did not know God. It is one thing to believe that God exists and another to know Him. If someone has come to know God by the Holy Spirit, his soul will burn with love for God day and night, and his soul cannot be bound to any earthly thing. (St. Silouan the Athonite, Writings, VIII.3)

God takes care of everyone

Do not say, "this happened by chance, while this came to be of itself." In all that exists there is nothing disorderly, nothing indefinite, nothing without purpose, nothing by chance ... How many hairs are on your head? God will not forget one of them. Do you see how nothing, even the smallest thing, escapes the gaze of God? (St. Basil the Great)

By St. Nikolai Velimirovic

Answer to a Priest about the World Crisis

You ask me, O man of God, where did today's crisis come from and what does it mean? Who am I to be asked about such a great thing? "You should only speak when what you have to say is better than silence," says St. Gregory the Theologian. And even though I believe that silence would be better right now, I will give you my opinion on it for the sake of my love for you.

Crisis is a Greek word, and it means judgment. In the Holy Scripture this word is used many times. The Psalmist says, "therefore, the godless will not stand up in judgment" (Ps. 1: 5). In another place, it says, "I sing of mercy and judgment" (Ps. 101: 1). Wise Solomon writes, "the judgment of all comes from the Lord" (Prov. 29: 26). The Savior Himself said that "the Father has given all judgment to the Son," and later "now is the judgment of the world come" (John 5: 22, 12: 31). Apostle Peter writes, "for it is time that the judgment of God's house begin" (1 Pet. 4: 17).

Replace the word judgment with crisis and read, "therefore, the godless will not stand up in crisis - I sing of mercy and crisis - the crisis of all comes from the Lord - the Father has given all crisis to the Son - now is the crisis of the world come - for it is time that the crisis of God's house begin.

So far, European nations have used the word judgment instead of crisis, whenever some trouble fell upon them. Now, the old word is replaced with the new - the understandable with the incomprehensible. When there was a drought, people would say, "God's judgment!" When there was a flood, "God's judgment!"

When there was a war or a plague, "God's judgment!" When there was hail, earthquakes, pests, mice and other troubles, again and every time God's judgment! And that means - crisis through droughts, crisis through floods, through wars, plagues etc. Today's financial-economic trouble is also considered by the people to be God's judgment, but they don't say judgment, but crisis. So that the trials are multiplied through confusion! For when we used an understanda-

ble word, judgment, we also understood the cause of the trouble; we knew the judge who allowed the trials; and the goal of the trial was also known. However, as soon as we used the word crisis, a word incomprehensible to all and every one, nobody knows how to explain anything - why, where from, to what end? That is the only difference between today's crisis and those crises of drought, flood, war, plague, insects or other pestilences.

Do you ask me about the cause of today's crisis or today's judgment of God? The cause is the same forever and ever. The cause of droughts, floods, plagues, and other whips of mankind is also the cause of today's crisis: apostasy of the people. The people have caused this crisis by the sin of apostasy, and God has allowed it in order to awaken the people, that they might come to their senses, become more spiritual and return to Him. Through modern sins comes modern crisis. God really did use modern means to put some sense into modern people - He struck the banks, the stock markets, finances and currencies. He has overturned the tables of the exchangers around the world, just as He did a long time ago in the Temple in Jerusalem. He has created an unprecedented panic among the merchants and money exchangers. He lifts, casts down, stirs, confuses, frightens. All to make the wise little heads of European and American wise men wake up, come to their senses and become more spiritual. So that being anchored in the harbors of material security, they might remember their souls; confess their transgressions and bow down to the Almighty God - the Living God.

How long will the crisis last? As long as the people's spirit remains unchanged. Until those haughty people who caused this crisis capitulate before the Almighty. Until the peoples and nations remember to translate the incomprehensible word crisis into their own languages so that they may say "God's judgment!" You also, honorable father, ought to say "God's judgment" instead of crisis and everything will be clear.

It is only necessary to seek one thing: to be with Jesus. The man who remains with Jesus is rich, even if he is poor with regard to material things. Who ever desires the earthly more than the heavenly loses both the earthly and the heavenly. But whoever seeks the heavenly is Lord of the whole world.

(St. Ignatius Brianchaninov, Patericon)

St. Nikolai Velimirovic

How God Can be Inside Man

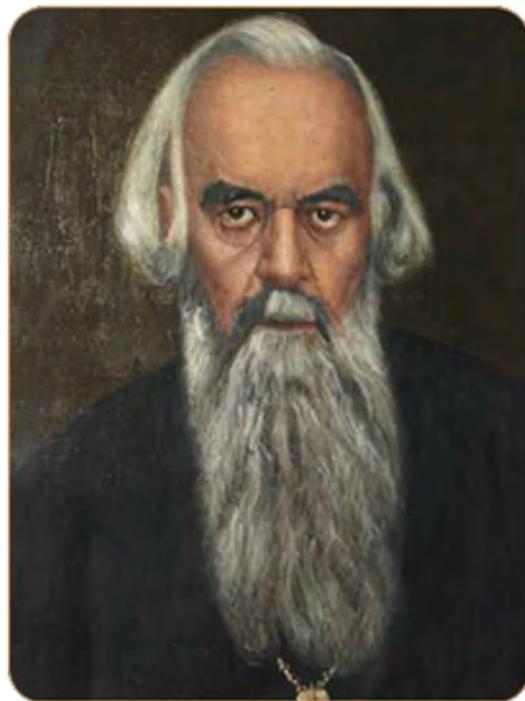
To a soldier of a student's brigade who asks how God can be inside man

You asked somebody, "where is God?" And you got an answer that God is inside you. And you marvel at this answer. How can that be?

Kind of like light in a room, or like fire in a stove. When you are able to feel God within you, you will feel and know that He is inside you, but you will not be able to explain it to someone else. But you will look for images in nature and then you will speak to the other person as I speak to you: God is within me like light in a room, or a like fire in a stove, or like air in the lungs, or like life in every creature, or like force and love and thought inside of man. Of course, these are just images and likenesses, and they cannot express what a man feels when God dwells within him in His fullness. God's apostle, our spiritual father Paul, wishes for the faithful to be filled with all fullness in God (Eph. 3, 19). God works from within a man in two ways -- by helping and by governing.

When helping, God works within a man of medium or weak faith, who only occasionally remembers God and only keeps His Commandments partially. God does not abandon him because he also does not completely abandon God. However, God acts through governing in a man of great faith, who has opened wide the doors of his soul to his Creator. And it is written, "He who opens the door I will enter to him" (Rev. 3, 20). Such a man does not rely on himself at all but only on the Almighty. He feels the presence and the working of the Spirit of God within himself and has great love toward his Lord. And Christ has promised to the one who loves God that God will come and dwell within him. "He who loves me will keep my word and my Father will love him. And we will come to him and will make our abode within him." You will not be able to understand this. If you forget that God is a Spirit, who can enter everything and be everywhere, according to his power, and will.

He is high above all matter, like the Sun is high above the earth but its light can enter every open thing. As the apostle says: "One God and the Father of all who

is above all and through all, and in us all" (Eph. 4, 6). He writes this about the holy and the faithful.

But when someone rejects God, starts thinking ugly thoughts and speaking against God, God also leads him. It is the same as if somebody would

close off the windows of a room and prevent the light from coming in and illuminating everything. For God's prophet Samuel said to the self-willed King Saul, "You have rejected the word of the Lord and for this the Lord has rejected you... and the spirit of the Lord abandoned Saul." But even one God abandons a soul of a stubborn man, He does not stop working on him from without, the way he works on water and stone and wood. But if a man remains stubborn and resists God until the end and refuses to repent, then God allows an evil spirit to enter in. Like it is written about Saul when the Spirit of the Lord abandoned him, "and an evil spirit disturbed him from the Lord". Or as it is written, even worse, about Judas the betrayer, "Satan entered into him".

Such people, who rise against God, of course, can never feel God within themselves or say, "God is inside of us." And those who love God, and desire Him, and see Him, and entreat Him to come they feel God within themselves and they can say, "God is within us by His Holy Spirit." Blessed are such bright souls, for they will always reign in the kingdom of Christ. As the Lord has promised to those who love Him saying, "I will take you to myself so that you may be where I am."

Don't be troubled if you don't feel the love of God in yourself, but think about the Lord, that He is merciful, and guard yourself from sins, and the grace of God will teach you.

(St. Silouan the Athonite, Writings, IX.16)

SPONSORSHIP FOR SERBIAN DAYS

**Our Church School Congregation
is trying to make a nice place for
our Serbian community. We
would not exist without your
help, your support and your
contributions.**

We thank you all for all you are doing for our church. Special thanks to our older members who have ceaselessly been serving the church for over 40+ years.

We like to see you all here. Our hearts are full when we see dear brothers and sisters attend services and partake in the holy mysteries and show care for the orthodox faith and the Church.

Last year, with the decision of the Annual Assembly Board and with the support of many parishioners, we have undertaken the construction project to repair the building envelope of the windows and church cupola.

With Gods help and the help of our volunteers and your kind contributions we have managed to pay the cost for almost the entire project. We just have little bit left to pay. Thank you again for all your help.

CHRIST IS RISEN!

INDEED HE IS RISEN!

ИНФОРМАЦИЈА О СПОНЗОРИВАЊУ
о. МАЛИША МИЛОВАНОВИЋ

The cost of sponsorship donations primarily goes to cover the cost of organization and preparation of Serbian Days, cultural event that Serbian people organize around the entire North America and Canada.

This requires us to get supplies to ensure that we can be good host to all who come to support this festival and Serbian heritage and culture.

If you can be a sponsor this year that would be great.

Every year we express sincere appreciation for our sponsors and we advertise their names on our website during the entire year.

Any sponsor can contact us to promote or advertise their business or would like to have a promotion booth.

Please mail your cheques to our church address, or you can drop your cheque at our tutor's stand.

If you have any questions about sponsorship or would like to get more information please contact Ljiljana Toljevic at **778-991-4598** and she will be more than happy to provide any information.

**St. Archangel Michael Serbian Orthodox
Church-School Congregation**

President: Njegos Forcan
604-314-1161

Priest: Malisa Milovanovic
604-715-1908

ЗА СПОНЗОРЕ: (778) 991-4598
ЉИЉАНА ТОЉЕВИЋ

ДУХОВНЕ ПОУКЕ СВЕТИХ ОТАЦА

Ношење Крста

Само кроз драговољно ношење Крста познаје се важност Крста. Ко понесе Крст, тај и сазнаје, да је Крст – Пут, Истина и Живот. (**Св. Николај Жички**)

Претци наши

Ако ћемо да се хвалимо претцима својим, не смејмо бити мањи од њих у молитви и лъбави – у молитви, да би нам Бог био савезник, помоћник и заштитник; у лъбави, да би нам живот био радост и снага и светлост. (**Св. Николај Жички**)

Воља Божија

Не напуштај вољу Божију да би испунио вољу лъуди. (**Преп. Антоније Велики**)

Не дешава се случајно да Божије Провиђење допушта догађаје који нас погађају. То се дешава или као казна, или као поука. (**Св. Филарет Московски**)

Тајне света

Нису паметни лъуди својом памећу открили многе тајне него су само својом жељом и трудом куцали на врата тајни, и Бог им је отворио. (**Св. Николај Жички**)

Безосећајност

Када душа бива рањена и пада она не лежи без свести као тело, него се овде мучи грижом зле савести, а када оде одавде баца се у вечно мучење. Ако неко не осећа бол од рана које наноси ђаво, тај својом безосећајношћу самом себи припрема још већу невољу. Јер ко није осетио прву рану тај ће ускоро задобити и другу а после друге трећу. Нечастиви видећи да је лъудска душа безбрежна и да не обраћа пажњу на задобијене ране, не престаје да је рањава све до последњег издисаја. (**Св. Јован Златоусти**)

Дарови

Без божанске лъбави ми немамо користи ни од чега, чак и ако поседујемо све остале дарове Духа Светога. (**Св. Василије Велики**)

Подвиг

Велики је подвиг принети Богу на жртву све оно што нас, лъуде, у овоземаљском животу забавља и увесељава. (**Св. Филарет Московски**)

Принципи добра

Ако непријатељу душе бива дозвољено да се поиграша лъудским животом, зар то није зато што раније у том човеку нису били чврсти принципи добра, без којег нема благодати која нас штити? (**Св. Филарет Московски**)
њима неголи који је у свету (ср. 1. Јн. 4,4). (**Св. Јустин Ђелијски**)

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА СВ. АРХАНЂЕЛ МИХАЈЛО ПРЕДСТАВЉА

Српски Дани Serbian Days

јуни 1 и 2, 2019

7837 CANADA WAY | BURNABY, B.C

Српска Храна
Музика Уживо
Фолклор наступ
Игрице за дјецу
Фудбал и Одбојка
Бесплатан улаз

Музика Уживо – 1. Јуни @ 1900

Специјалан Гост из Чикага

Анђела Суботић и Драган Петровић

Будите Спонзори
Назови те на:
(778) 991 - 4598

ИНФОРМАЦИЈЕ: (604) 715-1908
о. МАЛИША МИЛОВАНОВИЋ

ЗА СПОНЗОРЕ: (778) 991-4598
ЉИЉАНА ТОЉЕВИЋ